

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st June 1958

6

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ರೀಷಿ ಕೆ

ಮೊಸಿಗೆ ನಾವು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಮಿಸ್. ಪದ್ಮಾವತಿ ಕಾರಂತ್, ದ. ಕ.

ವಿಸ್ತಾರವಾದ

ದೇವದಾಸು

(ತಮಿಳು & ತೆಲುಗು)

ನಿರ್ದೇಶನ....ವೇದಾಂತರಾಘವಯ್ಯ

ನಾವಿತ್ರಿ...ಲಲಿತ...ನಾಗೇಶ್ವರರಾವ್...ರಂಗಾರಾವ್...ಸಿವರಾಂ...ನಂಜಯ್ಯಾರ್

a TALLAM Release

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಇರುವೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜ ...	10
ಮುಖಚಿತ್ರ ...	12
ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಜಿಂಕೆ ...	13
ಶಬ್ದವೇಧಿ ...	17
ವೃತ್ತಾಸನ್ನೆಲ್ಲಿ? ...	25
ಸುಲಭವಾದ ಕಸರತ್ತು ...	28
ದೈತ್ಯನ ತೋಟ ...	29
ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ...	33
ಶಿಲ್ಪಿವರ್ಯನ ಸಾವು ...	39
ದೇವದಾರು ...	42
ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ? ...	44
ಧರ್ಮಯುದ್ಧ ...	45
ನುರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಏಕೆ?...	49
ಅಸಹಾಯಶೂರ ...	50
9 ರ ಮಹತ್ತು ...	55
ಉತ್ತರ ಹೇಳು ...	56
ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಸ್ಯಚಿತ್ರ, ಫೋಟೋಸ್ಪರ್ಧಿ ಇತ್ಯಾದಿ.	

ಅಜಂತಾ ಚಿತ್ರಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಪೂರ್ವಾ ರೋಗ್ಯ ವನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಸೊಬಗನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಅಜಂತಾ ಕಲಾಪೂರ್ವ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಸಮವಾಗಿರುವವರು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಈಗ ಮಹಿಳಾ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಾಯಂದಿರಾಗಲು ತಕ್ಕ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ 'ಅರುಣ'ವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಮುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಇತರ ತೊಂದರೆಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಅರುಣ

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕ ಟಾನಿಕ್ ಮುಟ್ಟು ಸಂಬಂಧವಾದ ಎಲ್ಲ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಉತ್ತಮ ತಾಯನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಆಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮಂ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮದರಾಸು - 17.

ಶಿಫ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಲಿದೆ ಮಹಾತ್ಮಾರವರ

ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

SOWBHAGYALAKSHMI

(CANARESE)

Producer & Director: **B.V. ACHARYA**

Songs & Dialogues: **HUNSUR**

**Await
RELEASE**

A TALLAM RELEASE.

ಓ ದುಗರಿಗೆ ಶುಭವಾತ್ಸೆ !

“ಚಂದಮಾಮ”ದಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಥೆ

“ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು”

ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತದೆ

ಮುದ್ರಾದ ಮುದ್ರಣ;

ಮನೋಹರ ಮುದ್ರಣ

೪೮ ಪ್ರತಿಗಳು,

ಬೆಲೆ ೦-೨-೦ ಅಣೆಗಳು

ಎಜಂಟರು ಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ಕಮಿಷನ್ ಕಳೆದು ಹಣ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಬಿಡಿಪ್ರತಿ ಬಯಸುವವರು ೮ ಅಣೆಗಳನ್ನು ಮಣೆಯಾರ್ಡರ್ ಅಥವಾ ಪೋಸ್ಟಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

ಪುಸ್ತಕ ವಿಕ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಮಿಷನ್.

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ

::

ಮದ್ರಾಸು - 26.

ದೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಕನ್ನಡದ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳ ಡ್ರಾಮಾ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿವರ
172 ಪು. ಮಹಾಭಾರತ 18 ಭಾ. 100 ಕ್ಕೆ 86/4
44 ದಾಸಕಂಠಕರ್ಣ 100 ಕ್ಕೆ 28/-
24 ಜಗಜ್ಞೋತಿ ಬಸವ ಶರಣಾಚಾರ್ಯ 18/12
28 ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ಗಿಂಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ 100 ಕ್ಕೆ 12/8
6 ಶ್ರೀ ಸಮಗ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ 100 ಕ್ಕೆ 6/4
18 ಸತ್ಯಹಂಪಂದ್ರ 100 ಕ್ಕೆ 12/8
44 ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಚಾರ್ಯ 28/-

ನೂರಾರು ತರಹೆ ಗ್ರಾಂಥಪೋಷಣೆಗಳ, ರಕ್ತ ಬಿಂದು ರಂಜನೆಯ ವಿಶ್ವ ಭಾಷೆಗಳ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು, ನೀಡಲ್ ಗಳೂ, ಸೌಕಂಯ ಬಾಕ್ಸುಗಳ, ಕನ್ನಡ ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಸ್ ಗಳೂ, ಫಿಲ್ಮ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಇವೆ.

ಅಡ್ಡಾನ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಆರ್ಡರ್ ಗಳಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಅನೇಕವರೆ ೦-4-೦ ಸ್ವಾಂಪು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ.

2/- M O ವಾಡಿದರೆ ಮೇಲೆ ಕಂಡ 7 ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ “ಕಿನಿಮಾ”ಕ್ಕೆ ದೊರೆತ
ವಿಶೇಷವಾದ ಅದರಣೆಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು

ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ

“ಕಿನಿಮಾ”

ಜುಲೈ 1 ರಿಂದ ಹೊರಡಿಸಲಿದ್ದೇವೆ

ಬಿಡಿಪತ್ರಿಕೆ 8 ಆಣೆ, ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 6 ರೂಪಾಯಿ

ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಚಂದಾ ವಿವರಗಳಿಗೆ:

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ನಡಪಳನಿ, :: ಮದ್ರಾಸು-26.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಂ ಬಿ ಕೆ ಗೆ ಅ ಹ ಫ ತೆ !

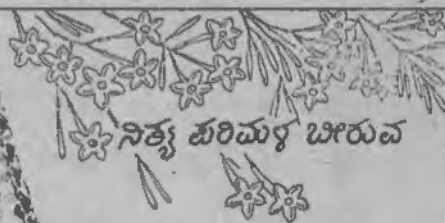
ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ನಿನ್ನೇನು ಗುಣಗಳನ್ನು
ಅವೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುವು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನ್ಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ನಿತ್ಯ ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ

ಡಿ.ಎಂ.ಎಂ.

ಪಾರಿಜಾತಕ ಬ್ಯಾಗ್

ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಡುವ ದೀರುವಿನಲ್ಲಿ, ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ, ಕೈ ಬೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ;
ದೀರುವ ಸುಗಂಧ ಅಪ್ಪಾದಕರ.

ಎಂ. ಮುದ್ದಣ್ಣ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
158, ಅವೆನ್ಯೂ ರೋಡ್ ಬೆಂಗಳೂರು 2.

SUKALA, M. 17

ಚಂದಮಾಮ

ಇದೇ ಈಗ ಬೇಸಿಗೆರಜೆ ಬಂದಿತ್ತು. ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದು ಕೆಲವರ ಅಭ್ಯಾಸ. ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ನೆಂದರೆ ಕಾಲವನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳೆಯುವುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಹಿಡುತ್ತಾಬಂದ ಹಳೇ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅಟದಲ್ಲೇ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಕುತೂಹಲ; ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಭವ ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ಯತುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊರಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕವಿ ರವೀಂದ್ರರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪರ್ಯಟನೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು. ವಿಧವಿಧವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಅಮೂಲಕ ಅನಂದ ಪರವಶರಾಗುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲ ವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರ್ಯಟನೆಯಿಂದ ಬರೀ ಅನಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯೋಜನ ಕೂಡ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ರಜಾಕಾಲವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ?

ಸಂಪುಟ ೧೦ : ಜೂನ್ ೧೯೫೩ : ಸಂಚಿಕೆ ೬

ಇರುವೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಜ
ಆತ ತುಂಬ ಬಲಶಾಲಿ
ಬಡವರ ಪಾಲಿನ ಮಿತ್ರ
ದುಷ್ಟರ ಪಾಲಿನ ಶತ್ರು.

ಖಗನ್ಮೃಗಾದಿಗಳ ಭಾಷೆ
ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಾದಿಗಳ ಭಾಷೆ
ತಿಳಿದಿರುವುದಾತನಿಗೆ
ತಿಳಿಯದ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲವಾತನಿಗೆ.

ಒಂದು ದಿನವಾತನು
ಪತ್ನಿಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ
ಆಡವಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಸಯಣ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು,
ಕಾಣಿಸಿತು ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಒಂದು ಇರುವೆಯಸಾಲು
ಅವು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ
ಮಾತುಗಳು ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

‘ರಾಜಪರಿವಾರ ಬಂತು
ನಮಗೆ ಕೇಡುಗಾಲ ಬಂತು
ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಾದಿಗಳು ಯಾವಲೆಕ್ಕವರಿಗೆ
ಮಹಾ ಪ್ರಭುವರ್ಯರವರು.’

“ ಕ ಮ ಲಾ ಕ ರ ”

‘ ಆರ್ತರಕ್ಷಣ ರಾಜ

ಧರ್ಮವೆಂಬದು ಧ್ರುವ

ಸಬಲವಾದುದು ತುಂಬಾ

ಅಬಲರ ರೋದನರನ.’

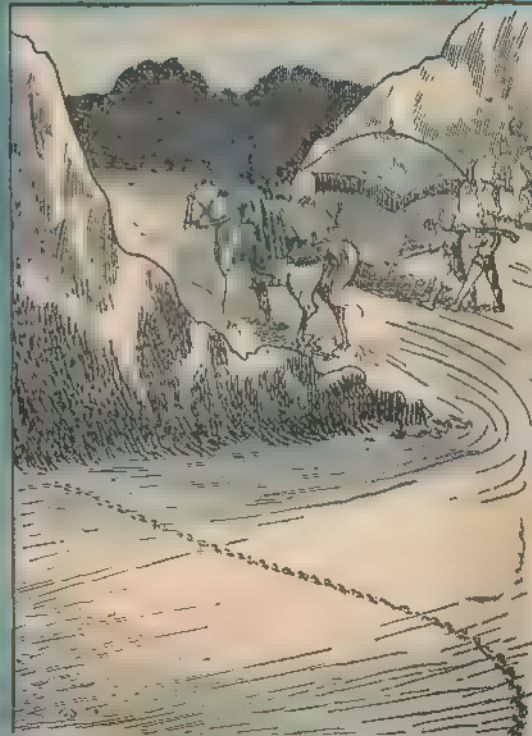
ಎಂದು ಸರ್ಪನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ

ತಾದಾರಿ ತೋರಿಸಿದನು

ಆರಣ್ಯ ರೋದನವಾಗಲಿಲ್ಲವು

ಆ ಪುಟ್ಟ ಇರುವೆಗಳ ಗೋಳು.

ಇರುವೆಗಳ ಮಾತನಾಳಿಸಿದ
ಭೀಮಂತ ಧರಣಿಪತಿಗೆ
ತುಂಬ ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಕಂಡುಬರಲು
ಅದನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿದ.
ಅಕೆ ಅಂದಳು ‘ಓಹೋ
ಏನು ಈ ಇರುವೆಗಳ ದಿವಾಕು
ರಾಜನಂ ನಂದಿಸ್ತದೇ
ಆಡಗಿಸದಾರದೇ ಆದರ ದಿವಾಕು.’
ಅರಸತಿಯ ಮಾತುಗಳನು ಕಿವಿಯು
ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವು ರಾಜನು
ಕೂಡಲೇ ಹೀಗೆಂದು
ನುಡಿದನಾ ಮಹಾರಾಜನು.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ವೀರಾಧಿ ವೀರನಾದ ದ್ರುಪದರಾಯನನ್ನು ಅರ್ಜುನನು ಗೆದ್ದು, ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡೆಯ್ದು ಗುರುವಿನ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಿಸಿದನಷ್ಟೆ? ದ್ರುಪದನು ಅರ್ಜುನನ ಆ ವರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ. ದ್ರೋಣರಮೇಲೆ ಉರಿ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ—ಆತ ತನ್ನನ್ನು ಅವನಾನೆ ಪಡಿಸಿದನೆಂದು. ಅದರಿಂದ ದ್ರೋಣರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತಹ ಮಗನೂ, ಅರ್ಜುನನನ್ನು ವರಿಸುವಂತಹ ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತೀತಿದ. ಈ ಪ್ರತ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

ತಪೋವನದಲ್ಲಿ ಋಷಿಗಳ ಮುಂದೆ, ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಅನೇಕ 'ಸುತ್ರ ಕಾಮೇಷ್ಟಿ' ಎಂಬ ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ಮುನಿಗಳು ಆದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಂತೆ ದ್ರುಪದನು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಯಾಗ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ವೇದೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಂತೆ ಯಾಗವು ಜರುಗ ತೊಡಗಿತು.

ಹೀಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಯಾಗವು ಆನೇಕದಿನ ನಡೆದು, ಪೂರ್ಣಾಮತಿ ಕೊಡುವಾಗ ಅಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದಿಂದ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಕುಮಾರನೊಬ್ಬನು ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದನು. ಬಿಲ್ಲು-ಬಾಣ-ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕವಚ-ಕುಂಡಲಗಳಿಂದಲೇ ಹಚ್ಚಿ ಬಂದನು. "ಇವನೇ ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯ ಕುಮಾರ, ದೃಷ್ಟವ್ಯಮ್!" ಎಂದು ಆರೋರವಾಣಿಯಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ಅಗ್ನಿದೇವನೇ ಸತ್ತ್ವವಾಗಿ ನಿಂತನು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜಾಡ್ವಲಿ ಮಾನವಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿತ್ತು! ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಣ್ಣಗೆನಿಸುವ, ಕೋಮಲ ಹೂವಿನಂತಹ, ಪುತ್ರ್ವ ಬೋಧೆಯಂತಹ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅಗ್ನಿಪುರುಷನು ದ್ರುಪದನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ—“ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯ ಮಗಳು ಇವಳೇ, ದ್ರೌಪದಿ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮಾಯವಾದನು.

ಹೀಗೆ ಯಾಗವು ಮುಗಿಯಿತು. ದ್ರುಪದನು ದೃಷ್ಟವ್ಯಮ್ನನನ್ನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ವನವಾಸ ಮಾಡಿದ ಅರಸನು, ಪುತ್ರಪುತ್ರಿಯ ರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಂಡಾಲ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದರು ದ್ರುಪದನು ವೈಭವ ದಿಂದ ಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ, ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ದೃಷ್ಟ ದ್ಯುಮ್ಮನೂ, ದ್ರೌಪದಿಯೂ ದಿನೇದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಜಿಂಕೆ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾರ್ತೀನಗರವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಜೋಳಿಸತ್ತನು ಜಿಂಕೆ ಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಆ ಜಿಂಕೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ ಹಳವಿಯ ಬಾ; ಕಣ್ಣುಗಳು ರತ್ನದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು; ಗೊರಸುಗಳು ಧಳಧಳ ಸುತ್ತಿದ್ದುವು; ಬಾಯಿ ಬಿಳಿ ಹತ್ತಿದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು; ಆ ಜಿಂಕೆ ಒಂದು ಅಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದು ಏನೂರು ಜಿಂಕೆ ಗಳ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹಿರಿಯನಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಲದಮರದ ಜಿಂಕೆ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಆ ಸಮಾಪದಲ್ಲೇ ಅತ್ತಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ನುತ್ತ್ತೊಂದು ಜಿಂಕೆ ಯಿತ್ತು. ಅದೂಸಹ ಜೋಳಿಸತ್ತನಂತೆಯೇ ಅವನಾದ ಜಿಂಕೆ. ಅದರ ಬಣ್ಣ ಕೂಡ ಬಂಗಾರದ್ದೇ! ಅದರ ಮುಂದಾಳುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲೂ ಸಹ ಏನೂರು ಜಿಂಕೆ ಗಳ ಹಿಂಡೊಂದು ಇತ್ತು. ಆದು ಅತ್ತಿಮರದ ಜಿಂಕೆ.

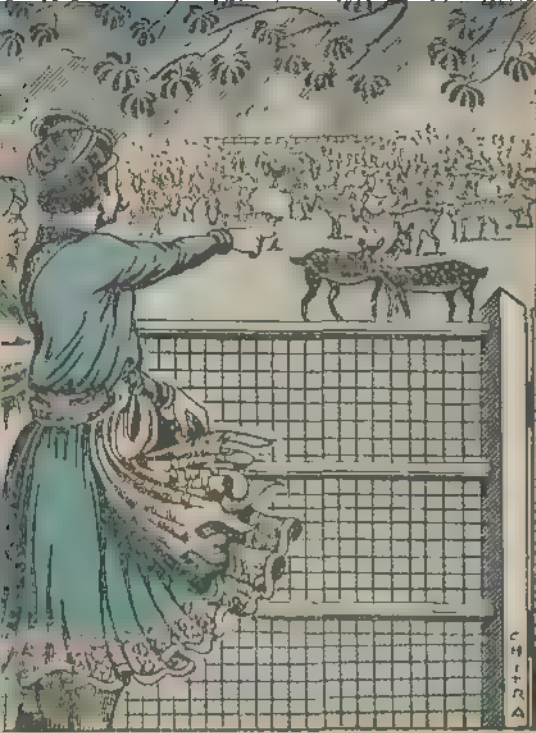
ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತೀನಗರಕ್ಕೆ ಬೇಟೆ ಯಾಡುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಟವಾಗಿತ್ತು.

ಒಬ್ಬ ತಸ್ತೊಂಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಬರ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಏತ್ತಾಯ ಸಮಸಲಾರವೆ ಕೆಲವಾರು ಜನ ಸೇರಿ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರು.

“ಈ ರಾಜನಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಬೇಟೆಯ ಹುಟ್ಟಿ ನಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಿಂಕೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಮ್ಮನ ವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು, ಮುಂದೆ ರಾಜನ ಉದ್ವಾಸ ನನ ದಲ್ಲೇ ಜಿಂಕೆಗಳ ಹಿಂಡನ್ನು ರಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಖಂಡಾ ಸಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರು ನ್ನು.

ಒಬ್ಬರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತರು. ಈ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಉದ್ವಾಸನವನ್ನ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದರು; ಎಂದು ಕೊಳ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ನಿವ್ವನಾಯಿತು.

ಜನರಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಆಡವಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆನರು ಹಿಡಿದ ಜಿಂಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಜಿಂಕೆಗಳ ಹಿಂಡಿನ ಹಿರಿಯನಾದ ಅಲದಮರದ ಜಿಂಕೆ

ಮತ್ತು ಅತ್ತಿಮರದ ಜಿಂಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವು. ಆ ಜಿಂಕೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಿಸಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಂತರ ಉದ್ಯಾನದ ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ಪ್ರಭೂ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು ಕೆಡದಂತೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೇಕೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿ, ಭುಜಿಸಬಹುದು" ಎಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅವರ ಕೋರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಆತನ

ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ಎರಡು ಜಿಂಕೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ರಾಜನಿಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಮೋಜು ಉಂಟಾಯಿತು. "ಈ ಎರಡು ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಲ್ಲಬಾರದು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಬೇಟೆಯಾಡಲು ರಾಜ ದಿನಾ ಹೋಗುವನು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಡಿಗೆ ಯವನೇ ಹೋಗುವುದೂ ಉಂಟು.

ರಾಜನು ಹೆದಗಲಿಸಿದ ಬಾಣವನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಜಿಂಕೆಗಳು ಭಯದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಬಲ್ಲಾಪ್ಪಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಜಿಂಕೆಗಳು ಮಿಲಮಿಲ ಮಾಡುತ್ತಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಒಂದು ದಿನ ಅಲದ ಮರದ ಜಿಂಕೆಯಾದ ಜೋಧಿಸತ್ತನು ಅತ್ತಿಮರದ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು: "ಮಿತ್ರನೇ, ಈ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಾಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅನೇಕವು ಸೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಬಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ಜಿಂಕೆಯಾದರೂ ಸಾಯಲೇಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಒಂದು ಸರವಿ ಏರ್ಪಡಿಸೋಣ. ತನ್ನ ಸರವಿ ಬಂದ ಜಿಂಕೆ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಧಾ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಹೀಗಾದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಜಿಂಕೆಗಳು ಬಾಣ ದೇಟೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ."

ಈ ಒಪ್ಪಾಯಿತು ಅತ್ತಿಮರದ ಜಿಂಕೆಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಂದಿನಿಂದ ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ಜಿಂಕೆ ಸಧಾ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಹಿಡುಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಿಕ್ಕ ಜಿಂಕೆಗಳಿಗೆ ದಿನಗಂಡ,

ಹೊಗಂಡಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಮಾನ್ಯ. ಹೀಗೇ ಇರಲು ಒಂದು ದಿನ—ಆತ್ತಿಮರದ ಜಿಂಕೆಯ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಸುರಿಯಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಜಿಂಕೆಯ ಸರವಿ ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅದು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ನಾನು ತುಂಬಿದ ಬಸುರಿ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದರೆ ನಾನೂ ನನ್ನ ಮಗೂ ಸಹ ರಾಜನ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವೆವು. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆತ್ತಿಮರದ ಜಿಂಕೆ “ಛತ್, ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಆಗದು. ಅವರವರ ಕರ್ಮ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು ಆಗದ ಮಾತು” ಎಂದು ಬಿಂಡಿತವಾಗಿ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಬಸುರಿ ಜಿಂಕೆ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು.

ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ “ಭಯ ವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿತು. ಆ ಬಸುರಿಜಿಂಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅಲವಮರದ ಜಿಂಕೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಧಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮರದ ತುದಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜನ ಅಡಿಗೆಯವನು ಬಂದ. ಈ ದೃಶ್ಯನೋಡಿ ಚಕಿತನಾದ. “ಇದೇನಿದು. ಮಹಾರಾಜರು ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದ ಈ

ಬಂಗಾರದ ಜಿಂಕೆ ಹೀಗೇಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ?” ಎಂದು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ. ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ರಥವನ್ನು ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಬಂದು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವೊಂದಿಗೆ “ಎಲೈ ಜಿಂಕೆಗಳ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿರಲು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಬಲಿಯಾಗಲು ಬಂದಿರಲು ಉದ್ವೇಗವಾವರೂ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಲವ ಮರದ ಜಿಂಕೆ ಅಂದು ಸರವಿಬಿದ್ದ ಬಸುರಿ ಜಿಂಕೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿರದೀಕರಿಸಿತು. ಹೃದಯವನ್ನು ಕರಗಿಸುವಂತಹ ಆ ಜಿಂಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು

“ಎಲೈ ಜಿಂಕೆಗಳೆ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನಂತಹ ಉದಾರ ಚರಿತನನ್ನೂ, ಕರುಣಾಳುನನ್ನೂ, ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಮೂಸನವಚಾರಿಯಲ್ಲೂ ಸಹ ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನೂ ಆ ಬಸುರಿ ಬಿಂಕಿಯನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು.

“ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮೆರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀವು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು. ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಿಂಕಿಯ ಪ್ರಾಣಿ ವ್ಯಳಿದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಂಕಿಗಳ ಮಾತೇನು ಪ್ರಭು?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಆ ಅಲಮರದ ಜಿಂಕೆ.

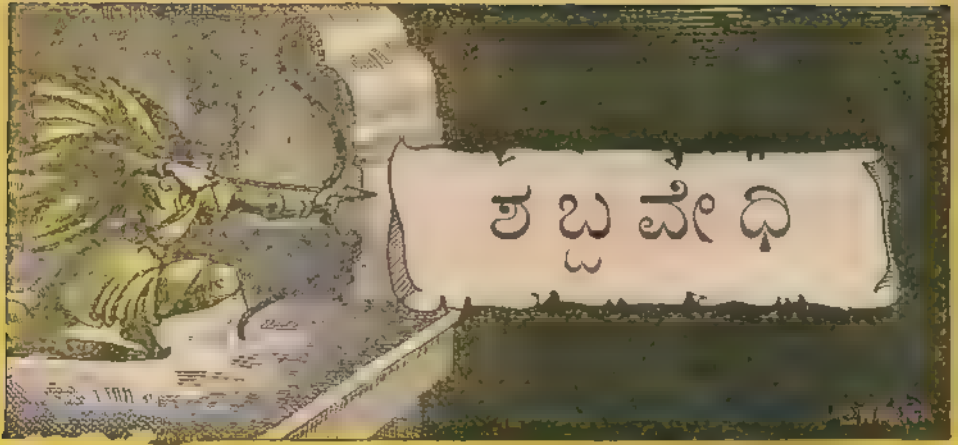
“ಅವುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನು” ಎಂದ ರಾಜ. “ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಹಾರಾಜರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಏನಾದಂತಾಯಿತು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಾದಿಗಳಿದ್ದರೂ ಇವೆಯಷ್ಟೇ. ಅವೂ ಜಿಂಕೆಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳನ್ನುಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಿಸಬೇಡವೇ?” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿತು.

“ಸರಿ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾಜ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮನಾಗಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಜಿಂಕೆ “ಭೂಪತಿ, ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳೂ ಸಹ ಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲವೇ? ಜಂತುಗಳನ್ನೂ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ಮಹಾರಾಜರು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಏನು ಆದಂತಾಯಿತು?” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿತು.

“ಹೌದು, ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಡಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣವಂತೆ” ಎಂದು ನಾಗ್ಗಾನ ಮಾಡಿದ.

ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ (ಓಯ ಪಕ್ಷಿ ಮುಸಿ, ಆವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ಆತ ಸಿಂದ ಮಾರು ಸಂದ ನಂತರ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು “ರಾಜನೇ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಳಿಸು. ಸ್ವಾಯಂವನ್ನು ಪಾಲಿಸು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಯೆಯಿಂದ ನೋಡು. ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡು” ಎಂದು ಎಣ್ಣೋ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಮತ್ತೆ ಅದು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಂದರೋ ಒಂದು ಬಾಣ ಜುರೆಂದು ಕಾಲಸಾರದಂತೆ ಬಂದು ಮುದಿಗಂಗೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಚೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿತು! ಆ ಏಟಿಗೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ ಆತ. ಮೃದುಹೃದಯ ವಿಜಯನರ್ಮ ಗಂಗೆ ಎದೆಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟ. ಸಾಸ, ಗಂಗೆ ಒಂದುಸಾರಿ 'ಅಬ್ಬಾ' ಎಂದು ಬೇರಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ವಿಜಯನರ್ಮನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ "ಈ ಬಾಣ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ" ಎಂದ. ಆ ಬಾಣದಮೇಲೆ "ಗಂಗೆಗೆ ರಜ್ಜು ವೇಧಿಯು ಕಾಣಕೆ" ಎಂದು ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ನೂರುವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನದು ಈ ರಜ್ಜು ವೇಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಈ ಕಥೆ :

ಇಂದು ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ನಾಡು ಅಂದು ಚಕ್ಕಚಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಆಗಾಗಲೇ ಒಂದೂ, ಬೌದ್ಧ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಳಿಸಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಮೊಗಲರು ಅಡಿಯಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಶ್ರಾಸದಾಯಕವಾದ ದಿನಗಳವು. ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಇಲ್ಲಿದೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸಾಮಂತರು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಕಾದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇಶವು ಅರಾಜಕವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿತ್ತು.

ಮೊಗಲರ ಹೊಡೆದಾಟದಲ್ಲ ಕರುಗಳು ನಲುಗಿ ಸಾಯುವಂತೆ ಈ ಪ್ರಭುಗಳ ಕಾದಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಲುಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರಿ, ಇನ್ನು ಜಮೀನುದಾರರ, ಜಹಗೀರುದಾರರ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಸಮಾಯದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಂದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಶ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲದ ಬಡವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

‘ಚಂದಮಾಮ’

ರಾತ್ರಿಯು? ನಮ್ಮ ಕಛೇ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೊಸಲ್‌ಪುರದ ಸರ ಹವ್ವಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಿರಿಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ರಣಭೇರಿ ನೂಳಗಿತು. ಗಿರಿಕೋಟೆ ಕೊಸಲ್‌ಪುರದಲ್ಲೇ ಅದರೂ ಬಿಸಲ್‌ಪುರದ ಸರಹವ್ವನ್ನು ಅಂಟಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಕೋಟೆಯ ಯಜಮಾನಿ ಭೀಮವರ್ಧನ. ಆತನಾಗ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ರಾಮನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಈಗ ಆತನ ಪುರೋಹಿತನೂ, ಆಂತರಂಗಿಕ ಮಿತ್ರನೂ ಆದ ಸೋಮ ಶರ್ಮನೇ ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ.

ರಣಭೇರಿ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ರಾಮನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಹೊರತು ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಪುರುಷರಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಬೋಗಸೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಮೊಗಸಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ೧೭-೧೮ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ರಾಹುತನೊಬ್ಬನು ಸಮಸ್ತ ವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನೇ ಭೀಮವರ್ಧನನು ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕ. ಆತನ ಹೆಸರು ವಿಜಯವರ್ಮ.

ಹೀಗೆ ನೆರವಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳು 'ವನು ವಿಷಯ' ಎಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಯುವಕನು ಮತ್ತೆ ಬಿಸಲ್‌ಪುರ, ಕೊಸಲ್‌ಪುರಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುವುದೆಂದೂ, ಭೀಮವರ್ಧನನು ಆಯುಧ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಪ್ರತಿ ಪುರುಷನನ್ನೂ

ಅಂದು ವಿಂಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಸರಿಹವ್ವಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದುದು ಎರಡೇ ಇದ್ದವು. ಒಂದು ಬಿಸಲ್‌ಪುರ ರಾಜ್ಯ, ಎರಡನೇಯದು ಕೊಸಲ್‌ಪುರ ರಾಜ್ಯ. ಆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಧಿಪತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸೂರ್ಯ ವಂಶೀಯರು. ಅವರ ತಾಂತಂದಿರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಪುತ್ರರು. ಯಾವುದೋ ಗೃಹ ಕಲಹ ಬಂದು ಅದುವರಿಗೂ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಬಿಸಲ್‌ಪುರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಸರಿಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಸಲ್‌ಪುರರಾಜ್ಯ ಜನಿಸಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಹೆಸರು-ಮಾಲು ಹಾಕಿದರೆ ಧಗ್ಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ದಾಯಾದಿಗಳ ಜಗಳ ಆರಿಯದವ

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಪಾರ್ತಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವರೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸೈನಿಕರ ದಳಕ್ಕೆ ರಾಮ ಸಿಂಗನು ನಾಯಕನಾಗಿರುವನೆಂತಲೂ, ಸೋಮಕರ್ಮರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಅಜ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೂಡುವರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸಿದ, ಆ ಯುವಕ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಜನ ವಿವಿಧರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಯಾದ ಭೀಮಸರ್ಮನೆಂದರೆ ಅನುಗೇನೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳನೆಂದು ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ರಾಮಸಿಂಗು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ.

ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಹೀಗೆಂದ: “ಎಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಕತ್ತಲಾಗುವಮುನ್ನ ಹೊರಡಬೇಕು.” ರಾಮಸಿಂಗ್ ಭೀಮಸರ್ಮನ ಬಲಗೈಯಿದ್ದಂತೆ, ಆತನ ಅಜ್ಜಿ ಸ್ವಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗ ಕೂಡಗಿದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಮಸಿಂಗನು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ‘ಮುದಿಗಂಗು ಎಲ್ಲಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು” ಎಂದು ಆನ್ಯಕ್ತಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ. ಮುದಿಗಂಗು ಹೊಲ ಊರಾಚೆಯಿದೆ. ವಿಜಯವರ್ಮ, ರಾಮಸಿಂಗರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಡೆಯಿಸಿದರು.

ಮುದಿಗಂಗು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಏನೋ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಇವರಿಬ್ಬರು ಬಂದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಲ್ಪಿವೇನೋ. ಆತ ತನ್ನ ತಲೆಯೆತ್ತಿಸುವ ಇತ್ತ ಕಡೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. “ಏನಯ್ಯಾ ಗಂಗು, ನಿನಗೆ ಕರೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗಲೇ ಬಂದು ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೈನಿಕರ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೋಮಕರ್ಮರ ಅಜ್ಜಿಯಾಗಿದೆ” ಎಂದ ರಾಮಸಿಂಗ್. “ನೀನಿವಿಯಲ್ಲವ್ಯಾ” ಎಂದ ಗಂಗು ನಗುತ್ತಾ. “ಆತನಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುರುಷರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಮನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಭೀಮಸರ್ಮರು ಹಾಗೆಂತ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ ವಿಜಯವರ್ಮ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಯಾರ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಬೇಕು?” ಎಂದ ಮುದಿಗಂಗು.

ಆಲಸಿನಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಶತ್ರುಗಳೇ ಹೊಂಚಿ ಕುಳಿ ತಿರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸು. ಆದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?” ಎಂದ ಗಂಗು.

“ಶತ್ರುಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಾರಯ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ? ರಾಮನಗರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರ ಕೊರತು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸೈನ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ!” ಎಂದ ಸಿಂಗ್. “ಎಲೈ ಹುಚ್ಚಾ, ಭೀಮರ್ಮನನ್ನೂ ಆತನ ಅನುಚರರನ್ನೂ ಮಟ್ಟಹಾಕಲು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲೋ ಬರಬೇಕೇ ಶತ್ರುಗಳು? ಈ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ನಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸದವರು ಯಾರಾದರೂ?” ಎಂದ ಗಂಗು.

“ಆರು ಜನ ಸೈನಿಕರೂ, ಸೋಮಶರ್ಮರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದ ಸಿಂಗ್. ಆದರೆ ಗಂಗು ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಆತ ಸನಿಯದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. “ಏನಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸಿಂಗ್. “ಪಕ್ಷಿಗಳು” ಎಂದ ಗಂಗು ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ. ಇನ್ನೂರು ಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಪುಡಾನ್ಯಕೃಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹವು ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಹಾರುತ್ತಾ ಅರಚುತ್ತಿವೆ!

“ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೇನಯ್ಯಾ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದ ರಾಮಸಿಂಗ್. “ಅದೇ ತಿಳಿಗೇಡಿತನ. ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೇ ಅರಣ್ಯ ಕಾವಲುಗಾರರಿದ್ದಂತೆ. ಹೊಸಬರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವುಗಳ ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ

ರಾಮಸಿಂಗನ ಬಾಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತು ಮಾತು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಗು ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತಲ್ಲ. “ಸರಿ, ಸರಿ. ಇನ್ನು ಹೊರಡು. ಸೋಮಶರ್ಮನು ಈಗಾಗಲೇ ಉರಿದುಬೀಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಕಡಿವಾಣವಿಲ್ಲ” ಎಂದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ ಒಂದು ಬಾಣ ಜುರ್ರೆಂದು ಕಾಲಪಾತದಂತೆ ಬಂದು ಮುಡಿ ಗಂಗು ಎದೆ ಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು! ಆ ಏಟಿಗೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದ ಆತ. ರಾಮಸಿಂಗನು ತಟ್ಟನೆ ಹಾರಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಅವಿತುಕೊಂಡ. ವಿಜಯವರ್ಮ ತನ್ನ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಣವನ್ನು ಹೆದೆಗೆರೆಸಿ ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ

ಪ್ರಕಾಂತನಾಗಿತ್ತು. ಎಲೆಯಾದರೂ ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

ರಾಮಸಿಂಗನೂ ವಿಜಯವರ್ಮನೂ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಗೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಮೃದುಹೃದಯ ವಿಜಯವರ್ಮ ಗಂಗು ಎದೆಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ಎಳೆಯಲು, ಪಾಪ, ಅವೃದ್ಧ 'ಅಬ್ಬಾ' ಎಂದು ಚೀರುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ.

ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ವಿಜಯವರ್ಮನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ "ಈ ಬಾಣ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ" ಎಂದ. "ಎಲ್ಲಿ, ನೋಡುವಾ" ಎಂದು ರಾಮಸಿಂಗನು ಬಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಚಾಚಿದ. ವಿಜಯವರ್ಮ ಬಾಣದಮೇಲಿರುವ ರಕ್ತವನ್ನು ಒರೆಸಿ ತೋರಿಸಿದ. ಬಾಣದ ಮೇಲೆ "ಗಂಗುಗೆ 'ಶಬ್ದವೇಳಿ'ಯ ಕಾಣಕೆ" ಎಂದು ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದೆ! "ಶಬ್ದವೇಳಿ? ಯಾರೀ ಶಬ್ದವೇಳಿ? ಕಳ್ಳನ ಹೆಸರಂತೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ. ಸರಿ, ನಮಗೂ ಸಹ ಈ ಗತಿ ಹಿಡಿಯುವವರಿಗೂ ಯಾಕಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲಿ? ಗಂಗೂ ಇಲ್ಲಿವಿದ್ದರೂ ಕಡೆಯುಪಕ್ಷ ಆತನ ಶವವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ, ಬಾ" ಎಂದ ರಾಮಸಿಂಗ್.

ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ, ಗಂಗು ಶವವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಮೊತ್ತಾಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕೂಡಲೇ ಸೋಮಾರ್ಮನೆಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹೋಯಿತು. ಆತನು ತುಸ ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. "ಏನು, ಏನು

ನಡೆಯಿತು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಇನ್ನೇನು ನಡೆಯಬೇಕು. ಗಂಗೂನ ಕೊಂದರು" ಎಂದ ರಾಮಸಿಂಗ್.

ಈ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸೋಮಾರ್ಮನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆನುಕಿತು. ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು. ಕಾಲುಗಳು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದುವು. ಆತನು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಅಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿದ.

"ಇದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು?" ಆತನ ಸ್ವರ ಗದ್ದದವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅತನಿಗೆ ವಿಜಯವರ್ಮ ಆ ಬಾಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. "ಶಬ್ದವೇಳಿ? -ಶಬ್ದವೇಳಿಯು ಹೆಸರಿನ ನಾಟಕವಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ರತ್ನ ಯಾರು? ನಮ್ಮ ಕೆಡಕುಕೋರುವವರು ಬಹಳ ಜನರೇನೋ ಇರುವರು. ಅದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹಸ

ಯಾರಿಗಿದೆ? ಯಾರೀತ? ಬಾಬುಸಿಂಗನೇ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ. ಪ್ರಮಾದ ನಂಶೀಯನೇ? ಇರಲಾರದು. ಮತ್ತೆ ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು? ಏನು ಹೇಳುವೆ ರಾಮಸಿಂಗ್” ಎಂದ ಶರ್ಮ. “ಚಂಡೀದಾಸ ನಿರಬಾರದೇಕೆ?” ಎಂದ ಸಿಂಗ್.

“ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಹಸ ಇರಲಾರದು. ಇನ್ನೆನು ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಲಿದೆ ಯಾರೋ ಬಿಲಾಸಪುರದವನೇ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು!” ಎಂದ ಸೋಮಶರ್ಮ. “ಸೀಠ ಅಸಾಧ್ಯರು. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ತಿಳಿದೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಿರಲ್ಲಾ ಸೋಮಶರ್ಮ! ನಮ್ಮ ಭೀಮಶರ್ಮರಿಗೆ ಒಂದು ಸಕ್ಷವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯ

ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು? ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಸಕ್ಷ ನಹಿಸುವಾತ! ಶತ್ರುಗಳು ಹೊರಗಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕೆ? ಆತ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಲ್ಲ? ಎಷ್ಟು ಘೋರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗಿಲ್ಲ? ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಲಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ?...’ ಎಂದು ಆಪೇಶದಿಂದ ಸಿಂಗ್ ನುಡಿದು ತಟಕ್ಕನೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಸೋಮಶರ್ಮ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಂದ “ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ದುಡುಕು. ಅದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದು ನೋಡು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೋ ಬಾಯಿ. ತರುವಾಯ ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ.” ಹಾಗೇ ಮಾತು ಬದಲಾಯಿಸಿ “ಗಂಗು ಇಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗದು. ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಕಾಲಕೆಟ್ಟದು” ಎಂದ.

ಮೂವರೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಬಂದು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇರಿ ಮೊಗಸಾಲೆಕಡೆ ಹೊರಟರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೆರೆದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸೋಮಶರ್ಮನಿಗೆ ತುಸು ಸಮಾಧಾನ ವಾಯಿತು. “ವರವಾಯಿಲ್ಲ. ಭೀಮಶರ್ಮರು ರೊಚ್ಚಿ ಗೇಲಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ” ಎಂದ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ “ಆತನ್ಹಾರು?” ಎಂದು ಸಿಂಗ್ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದ.

ಯಾರೋ ಮೊಗಸಾಲೆಹಿಂದಿನಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. “ಓಡಿಯಿರಿ, ಏನು ದಿಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತಿರುವಿರಿ” ಎಂದು ಸಿಂಗು ಕಿರುಚಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅತ್ತ ಕಡೆ ದೌಡಾ

ಯಿಸಿದ. ಬಹಳ ಜನ ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ವಿಜಯನರ್ಮ. ಬಾಣವನ್ನು ಹೆದಗೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಆದರೆ ಗುರಿಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಆ ಬಾಣ ಆ ಸವಾರನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ಆತ ಅದೃಷ್ಟವಂತ. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದ. ನಿರಾಶೆಯೊಂದಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು ಎಲ್ಲಾ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೋಮಶರ್ಮನ ಅನುಚರ ನಾರಾಯಣ “ಇದೇನೋ ನೋಡಿ” ಎಂದು ಒಂದು ಪತ್ರ ತಂದು

ಕೊಟ್ಟ. ಅದರಲ್ಲಿಂದೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸದ್ದು ಬಂದಿದೆ. ಸೋಮಶರ್ಮ ಆ ಸದ್ದು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದು ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಗಳು ತುಂಬಾ ಹರಿತವಾದವು, ತೆಗೆಯುವುದು ದುಷ್ಟರ ಪ್ರಾಣಗಳು

ಮುದಿಗೇಗು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಿ ತೋಡು ಬಾಣ

ಶಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು ಆತನಿಗೆ,

ಕ್ರೂರ ರಾಮಸಿಂಗನಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವೆ ಒಂದು ಬಾಣ ಆವನೇ ಅಲ್ಲವೇ ಸೋನಗರವನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಸೈತಾನ ಸೋಮಶರ್ಮನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಾಣ ಇಟ್ಟಿರುವೆನು ಅಭಯನರ್ಮನ ಕತ್ತು ಕತ್ತರಿಸಿದವನಲ್ಲವೇ ಅವನು

ದೋರಿ ಭೀಮವರ್ಮನಿಗೆ ಕಾದಿದ ನಾಲ್ಕುನೇಬಾಣ
ಅವನೇ ಅಲ್ಲವೇ ಯದುವಂತದ ವಿಷಕೃಷ್ಣ
ದೋರಿ ಗಳೇ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅನಾಹುತಗಳ

ನೆನೆಯಿರಿ

ನೀವು ಎಸಗಿದ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ

ಶಿಕ್ಷೆಯುಂ ಪಡೆಯುವಿರಿ.

ಇಂತು ಕೃಷ್ಣವೇಡಿ,

ಆತನ ಅನುಚರರು

ಇದನ್ನು ಒಂದಿ ಸೋಮಕರ್ಮ "ಆಯೋಧ್ಯ
ಇದೇನು, ಎಂತಹ ಮಾತು, ನಾನು ಅಭಯ
ವರ್ಮನ ಕಪ್ಪು ಕೊಯ್ತೆನಂತೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ
ಲೂ ಸುಳ್ಳು ಬೇರೆ ಇರುವುದೇ?...." ಎಂದು
ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಆಗ ರಾಮಸಿಂಗ್ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಆತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಕೂಡಲೇ
ಸೋಮಕರ್ಮನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿತು. ಆತ
ವಿಜಯವರ್ಮನ ಕಡೆ ಬಿದ್ದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ನೋಡಿದ. ಇದರ ಕಾರಣ ವಿಜಯವರ್ಮ
ಗ್ರಹಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ತಂದೆಯ ವೇಸರೇ
ಅಭಯವರ್ಮ. ಯಥಾರ್ಥವೇನೋ ಯಾರಿ

ಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಆತನ ತಂದೆ ಬಹಳ
ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗಿರಿಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ಯೆ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು.

ಆಗ ಆ ಹತ್ಯೆ ಕುರಿತು ತುಂಬಾ ಗಲಭೆ
ಆಯಿತು. ವಿಚಾರಣೆ ಸಹ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ
ದಿನಗಳು ತೀರ ಕೆಟ್ಟವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅಪ
ರಾಧ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತೋ ಸಿರ್ಧಾರ ಮಾಡ
ಲಾಗಲಿ. ದೋಷಿಯನ್ನು ಒಡಿದು ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡ
ಲಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತರುವಾಯ ಸೋಮಕರ್ಮ ರಾಮಸಿಂಗ
ನೊಂದಿಗೆ ಅಲೋಚಿಸಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವ
ನ್ನಲ್ಲಾ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ
ಬರೆದು ವಿಜಯವರ್ಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಹೊಸದಾಗಿ ಶೇಖರಿಸಿದ ಸೈನಿಕರನ್ನು
ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ
ಭೀಮವರ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಮೋಗುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾ
ಪಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಯಾದಮೇಲೆ
ವಿಜಯವರ್ಮ ಕಾಗದವನ್ನು ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಮನಗವಾಳಿಮುಖನಾಗಿ
ತನ್ನ ದಳಮೊಂದಿಗೆ ಮೊರಟ. (ಸತೇಷ)

ವೃತ್ತಾಸವೆಲ್ಲಿ?

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಕಿ ಮಿಷಿಗೆ ಯಜಮಾನ. ಆತನ ಮಿಲ್ಲು ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ದಡದಲ್ಲಿವೆ. ಮಿಲ್ಲು ಚಿಕ್ಕದೇ ಆದರೂ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ನ್ಯಾಯವಂತನೆಂದು ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಗಿರಾಕಿಗಳೂ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ ಆತನ ಹತ್ತಿರವೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟಿದುದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಹಣ ಪಡೆಯುವ ಬವಲು, ತಂದ ಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೂಲಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು.

ಆತನ ಗಿರಾಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಾರಿ ಐಕ್ಯಮತ ವಂತ ಇವನು. ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಬಾರಿ ಧಾನ್ಯವ ಮೂಜಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಶೀಮಂತನಿಂದ ಕೆಲವು ಚೀಲ ಧಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ಚೀಲಗಳನ್ನು ತಂದ ನೌಕರರು ಅನನ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ದಾಕಿ ತಕ್ಷಣ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಆ ಚೀಲಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ

ಕೂದಲೇ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ ಬಂತು.

‘ಈಗ ಹತ್ತು ಚೀಲಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇವ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಲ ಕೂಲಿಯ ಕೆಳಗೆ ನನಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಚೀಲವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನಾನು ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ರೇನು? ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮಿಲ್ಲುಗಳ ಯಜಮಾನರು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಕೊಂಡು ತನಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ಒಂದು ಚೀಲದ ಧಾನ್ಯವೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ.

ಬಚ್ಚಿಟ್ಟದ್ದೇನೋ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಅಗಲಿಂದ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕರಕರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ಒಡವಿ ಯೊಬ್ಬಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ಧಾನ್ಯವ ಚೀಲ ವಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಓಗೊಂದು ಕೊಂಡ: “ಹೋಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಧಾನ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೋ ಉಂಟು. ಸರವಾಯಿಲ್ಲ. ಈ ಬಡವಳ ಚೀಲದಿಂದ

ಕೊಂಡು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳೋಣವೇ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುವನು. ಹೀಗೇ ಇರಲು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. “ಇದುವರಿವಿಗೆ ಶೀಮಂತನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನಂತೆ ಆತ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಧಾನ್ಯ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡುವೆನು. ನನಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹತ್ತನೇ ಒಂದುಪಾಲು ಕೂಲಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಧಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದೊಂದುಪಾರಿ ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಹಾಗಾದರೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದುಕೊಂಡ.

ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಧಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಸ ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಪಾಪಕ್ಕೆ ಈ ಪುಣ್ಯ ಸಮೀಕೃತ” ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ. ಮತ್ತೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಗೆ ಶೀಮಂತನ ಧಾನ್ಯದ ಬೀಜಗಳು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಬಂದವು. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಈಸಲೆಯೂ ಸಹ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ.

ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದವು. ಶೀಮಂತನ ಧಾನ್ಯದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಧಾನ್ಯ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನ ಮನಶ್ಚಾಂತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಶೀಮಂತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿ

ಹಾಗೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಪ್ರತಿಸಾರಿ ತನ್ನ ಕೂಲಿಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಶೀಮಂತನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾನು ಅಪಹರಿಸಿದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿದ.

ಶೀಮಂತನ ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರತಿಬಾರಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಆಳೆಯಿಸಿ ನೋಡುವಳು. ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಒಂದುದಿನ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳಾಕೆ. ಅದರೇ ಆತ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನ

ತಂದೆಯ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆ ಮಿಲ್ಲಿಂದರೆ ಆತ
ನಿಗೆ ಆಸಾರ ನಂಬಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ
ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಮೇಲಿಂದ
ಮೇಲೆ ಪದೇಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳಾಕೆ. ಒಂದು
ದಿನ ಅಕ್ಕಿಕಡಿಸು ಬರುವುದಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಬಂತೆಂದು ಆಕೆ ಹೇಳಲು ಆತ ನಗುತ್ತಾ
“ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ-ಆತ ಒಳ್ಳೆಯ
ನೆಂದು-ನಂಬಿಗಸ್ಥನೆಂದು” ಎಂದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ತನ ಯುಕ್ತಿ ಫಲಿಸಿ
ತಲ್ಲಾ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಓಸ ತನ್ನ
ವಾಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೂಲಿಯನ್ನು ತೆಗದು
ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಅಂದು ಶ್ರೀಮಂತನ ಹೆಂಡತಿ ಅಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಬಂದಿತೆಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಮಾರ
ನೆಯದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ
ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ. ಆತನನ್ನು ಕಂಡ
ಕೂಡಲೇ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದ.

“ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಾ, ನಾನು ಕಳುಹಿಸುವ ಧಾನ್ಯ
ವನ್ನು ನೂದಲು ಅಳಿದು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?”
ಎಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ.

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ “ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ”
ಎಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ.

“ನನುಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಏಕೆ?
ಹೀಗೇ ಆದರೆ ನಿನಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?”
ಎಂದ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನ ಮುಖ ಬಿಳಿಬಿಳಿಯಾಯಿತು.
“ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಈ ರೀತಿ

ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಸು ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಾ” ಎಂದ
ಆ ಶ್ರೀಮಂತ.

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಆತನ ಮಾತುಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ.
ಕಣ್ಣಿಂದ ನೀರು ಜೋಳಜೋಳನೆ ಸುರಿಯಿತು.
ತಾನು ಮಾಡಿದ ಮೋಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನಿಗೆ
ತಿಳಿಸಿದ. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಕೇಳಿದ. “ಇದನ್ನು
ದಯವಿಟ್ಟು ಒಯಲು ಮಾಡಬೇಡಿ” ಎಂದು
ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಶ್ರೀಮಂತನ ಹೃದಯ ಕರಗಿತು. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ
ನಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿ
ಯೊಂದಿಗೆ “ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನ ಆಚೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ಸರಿ ಮಾಡಿಬಂದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಕ್ಕಿ ಸರಿ
ಯಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ ಬಿಡು” ಎಂದ. ಆಕೆ ಮತ್ತೆ
ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ದೂರು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ಸುಲಭವಾದ ಕಸರತ್ತು

ಮನುಷ್ಯರೇ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕೆಲ ಪ್ರೌಢರು ವಿಧವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳಿಗೆ ಸಲಕರಣೆಗಳೇ ಅನುಕೂಲಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಕಸರತ್ತು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆನು. ಈ ವ್ಯಾಯಾಮವು ಬೇರೆಯರ ಕೈ ಬಲರನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿವರಿಗ ಸಿನೋದವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು. ಇಂತಹ ಅನಂದಕರವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ನೀನೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಮಾಡಿ ನೋಡುವಂತೆ ಸಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿಯಿರುವ ತುಸುವಷ್ಟನೆಯ ಕೋಲನ್ನು (ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ) ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೋ. ಇದೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೋಲಾಗಲೀ, ರೂಲು ದೊಸ್ತಿಯಾಗಲೀ ಆಗಬಹುದು.

ಸಿನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ, ಕೈಗಳೆರಡನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ಚಾಚಿ ಸರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿ. ಈಗ ಎರಡು ಕಾಲು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕೋಲಿನನ್ನೇಲೆ ಹಾರಬೇಕು. ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿ ಹಾರುವುದು ಕಷ್ಟಕರವೇ ವಾದುದು. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ಮೆತ್ತನೆಯ ತಿವಾಸಿಯ ಮೇಲಾಗಲೀ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಏಳು ಬೀಳುವ ಸಂಭವವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

2. ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಅದೇ ಕೋಲನ್ನು ಈಗ ಜಿನ್ನಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊ. ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಕೊತ್ತಿರುವಾಗಿದ್ದು, ಕೋಲು ಕೈಗಳಿಗೂ ಜಿನ್ನಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡು (ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರ ನೋಡು) ಈಗ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ಚಾಚಿ ನಿಂತು ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ಈ ವ್ಯಾಯಾಮವಿಂದ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಗೆ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ನಡೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೂಡಲೇ ಮಾಯವಾಗುವುದು.

ವೇಳೆಗೆ ಮಧುರವಾದ ಗಾನ ಕೇಳಿಸಿತು. ಚಿಮ್ಮನೆ ಸುವಾಸನೆ ಬೀಸಿತು. ಕೂನೆಗೆ ವಸಂತ ಬಂತೇ ಎಂದು ದೈತ್ಯ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದ.

ತಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಗೋಪೆಯ ಒಂದುಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಕೋರದು ಹುಡುಗರು ತನ್ನ ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಮರವಮೇಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಬಾಲಕ ಕುಳಿತಿವ್ವಾನೆ. ಪ್ರತಿಗಿಡವೂ ಹೂವಿನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ತುಂಬಾ ಚೇತೋ ಹಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಜ್ಜನೆಯ ನೆಲವಮೇಲೆ ನಣ್ಣನಣ್ಣ ಬಿಳಿ ಹೂಗಳು ನಗುತ್ತಿವೆ. ವಕ್ಷಿಗಳು ಮಧುರಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆ ದೈತ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಒಂದುಕಡೆನಾತ್ರ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕ ಬಿನ್ನಸಾಗಿ ನಿಂತಿವ್ವಾನೆ. ತೀರ ಎಳೆಯವನಾದುದರಿಂದ ಮರಹತ್ತಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆ ಹುಡುಗ ಹತ್ತಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆ ಮರವೇ ತುಸಬಾಗಿತು. ಆದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮರದ ತುಂಬಾ ಹಿಮ ಕೂಡಿದೆ.

ಈ ದೈತ್ಯ ನೋಡಿ ದೈತ್ಯನ ಹೃದಯ ಕರಗಿತು. “ಇಷ್ಟಾದಿನ ನಾನಷ್ಟು ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರನಾಗಿದ್ದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ವಸಂತಯುತು ಈ ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಾಚಿಕೊಂಡ.

ಯುತು ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದಿನವಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಯಗಿರುವ ಅವಕಾಶ ಅನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನೆಲವೆಲ್ಲಾ ಮಂಜಿನಿಂದ ಹರಡುತ್ತ.

ಮರಗಳಮೇಲೆ ಮಂಜು ತುಂಬಿತ್ತು. ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾಸಿಸಿತು. ಮಂಜು ಪ್ರತಿದಿನ ಗಾಳಿ ವಿಸರೀತವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ದೈತ್ಯನ ಮನೆಯಚಾವಣಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಜಿನ, ಪಿಂಗಣಿನ ಸಾಮಾನುಗಳು ಒಹಲೊಡೆದುಹೋದವು.

“ಈಸಾರಿ ವಸಂತಯುತು ಬರಲು ಏಕೆ ತಡನಾಯಿತು” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದಿದ ದೈತ್ಯ. ಒಂದುದಿನ ದೈತ್ಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುವ

ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಚಕ ಚಕನೆ ನಡೆದ. ದೈತ್ಯನು ತಮ್ಮಕಡೆ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಲಕರು ಭಯದಿಂದ ಓಡಿದರು. ಕಿಲಕಿಲನೆಂದು ನೆಗೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಓಡುತ್ತಿರುವುದು ದೈತ್ಯನಿಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನವನ್ನಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಟುಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹಿಮಗಾಲ ಕಾಲಿಡುವುದು.

ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಚಕ ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ದೈತ್ಯ ತಮ್ಮಕಡೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಓಡಿಹೋಗಿಲ್ಲ. ದೈತ್ಯನು ಮೌನವೇ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆ ಮರದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದ. ಅಕೂಡಲೇ ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮರದ ಮೇಲೆ ಬಂದುವಾಲಿ ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಬಾಲಕನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೈತ್ಯನ ಕೊರಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಆತನನ್ನು ಮುದ್ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

ಮಕ್ಕ ಹುಡುಗರು ಈ ದೈತ್ಯ ನೋಡಿ, ದೈತ್ಯನು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಈ ತೋಟ ನಿಮ್ಮದು” ಎಂದ ದೈತ್ಯ. ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗೋಪೆಯನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ ದಿನಾ ಆ ಚಿನ್ನಾರಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಆತನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಮುನ್ನ ಮಕ್ಕಳು

ದೈತ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದು ಪಾಡಿಕೆ ಆಯಿತು.

“ಅಂದು ನಾನು ಮರದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದ ಬಾಲಕನು ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಒಂದು ದಿನ ದೈತ್ಯ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾಸ್ತ ಅವನನ್ನು ಕಂಪೇ ಯಿರಲ್ಲಿ” ಎಂದರು.

ಮಕ್ಕಳಿಂದರೆ ದೈತ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷವಾದರೂ ಅಂದಿನ ಬಾಲಕ ಕಾಣಿಸದೇ ಇರಲು ದೈತ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಸಂಕಟವಾಯಿತು.

ವರ್ಷಗಳು ಗತಿಸಿದವು. ದೈತ್ಯನಿಗೆ ಮುದಿತನ ಬಂತು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕಲಿತು ಆಡುವ ಶಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ

ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತು ಅವರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ತೋಟದ ತುಂಬಾ ಎಷ್ಟು
ವಿಧವಾದ ಹೂಗಳಿವೆ. ಈ ಹುಡುಗರೇ ಆ
ಅಂದವಾದ ಹೂಗಳು” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವನು.

ಒಂದು ಹಿಮಗಾಲದ ಉದಯ ದೈತ್ಯನು
ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು. ಈಗ
ಆತನಿಗೆ ಹಿಮಗಾಲವೆಂದರೆ ಜೀವಂತಿಯಲ್ಲ.
ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಲೇ ಮರಗಳು ವಿಶ್ರಾಂತಿ
ಪಡೆಯುವವನು. ವಸಂತ ಬಂದಕೂಡಲೇ
ಹೂಬಿಡುತ್ತವೆ.

ತೋಟದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ
ತುಂಬಾ ಹೂಗಳಿವೆ. ಆ ಮರದ ರೆಂಬೆಗಳೆಲ್ಲಾ
ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ತಾಳಿವೆ. ಅದರ ಹಣ್ಣುಗಳು
ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ
ಅಂದು ಕಾಣಿಸಿದ ಬಾಲಕ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ದೈತ್ಯನಿಗೆ.
ಓಡಿದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ. ಹುಡುಗನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ
ಕೂಡಲೇ ದೈತ್ಯನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂತು.
ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಹುಡುಗನ ಕೈಕಾಲು

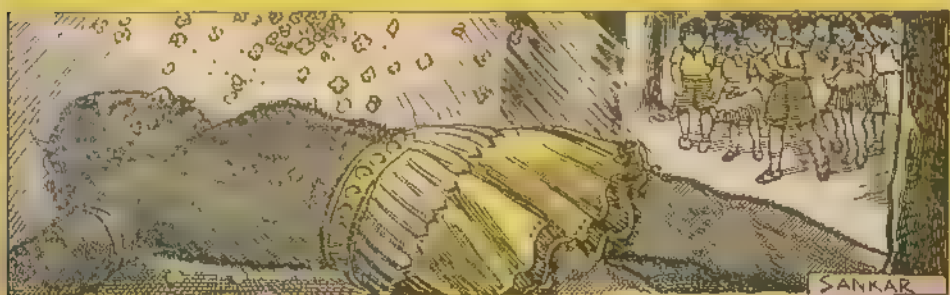
ಗಳಮೇಲೆ ಮೂಳೆಗಳು ಹೊಡೆದ ಗುರುತುಗಳಿವೆ.
“ನಿನ್ನನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದವರು ಯಾರು?” ಎಂದು
ಗರ್ಜಿಸಿದ ಆತ. “ಹೇಳು, ಆವರನ್ನು ಈಗಲೇ
ಅಪಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗುಡುಗಿದ.

“ಈ ಗಾಯಗಳು ಪ್ರೇಮಗಾಯಗಳು”
ಎಂದ ಆ ಬಾಲಕ.

ದೈತ್ಯ ಭಯಗೊಂಡ. ಆ ಮಗುವಿನ ಮುಂದೆ
ಕಾಲುಬಿ “ನೀನು ಯಾರು ಮಗೂ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆ ಹುಡುಗ ನಗುತ್ತಾ “ಯಾರಾದರೇನು. ಈ
ಒಂದುದಿನ ನಿನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ಬಿಡು. ತರುವಾಯ ನೀನೇ ನನ್ನ ತೋಟಕ್ಕೆ
ಒರುವೆಯಂತೆ. ನನ್ನ ತೋಟ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದ.

ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಹುಡುಗರು ತೋಟದಲ್ಲಿ
ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವವರೊಳಗೆ ದೈತ್ಯನು ಆ ಮರದ
ಕೆಳಗೆ ಮರಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಶರೀರ ಹೂಗಳಿಂದ
ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ಆ ಹೂಗಳ ಪರಿಮಳ ತೋರಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
ಅವರಿಸಿತ್ತು.

SANKAR

ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ

ಕೌಟಿಲ್ಯ ನಗರವನ್ನು ಏಡ್ಲ ಸೇನನಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನೊಬ್ಬ ಮಹಾವೀರ, ಆತನ ಏಡ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾತಿಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎದುರೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಏಡ್ಲ ಸೇನನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಅಳುತ್ತಾ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಆತನ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಏಡ್ಲ ಸೇನನು ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ, ಆಕೆಯ ದುರಿತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ “ನನ್ನ ಹೆಸರು ಚಂದ್ರಾವತಿ. ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕಾಲಯಕ್ಷನೇಂಬ ರಾಜನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿ. ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮಹಾವ್ರಭುಗಳೆಂದು ನೀವು ಬಿರುವಾಂಕಿತರು. ನನ್ನ ಪತಿ ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ನೀವು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ಕಾಲಯಕ್ಷನೆಂಬವನು ಒಬ್ಬನಿರುವನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದ ಏಡ್ಲ ಸೇನ.

ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಎಲಿಖಿಸುತ್ತಲೇ “ಮಹಾರಾಜರೇ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಾಲಯಕ್ಷನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವಸ್ವಕ್ಕೆ ಮೂರು ಯೋಜನಗಳ ಆಚೆ ಆತನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿ, ನಾನಾ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವನು” ಎಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಸರಿ, ಅವನ ಸೊಕ್ಕು ಅಡಗಿಸುವೆನು. ನೀನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗೆ. ನಿನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರ ನಿನದು.” ಎಂದು ಏಡ್ಲ ಸೇನನು ಆಕೆಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತನು.

ಏಡ್ಲ ಸೇನನು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಅಂದಿಗೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿ, ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕಾಲಯಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಹೊರಟ.

ಅಡವಿಗಳನ್ನೂ, ನದಿಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಏಡ್ಲ ಸೇನನು ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಯಕ್ಷನ ಕೋಟೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸಮೀಪಿಸಿದ. ಸೈನ್ಯ

ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಆತನಮೇಲೆ ಏರಿಹೋದ.

ಕಾಲಯಕ್ಷ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕನು. “ಎಲೈ ಖಡ್ಗ ಸೇನನೇ, ನಿನ್ನ ಖಡ್ಗ ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದೆಂದೆನಿಸಿದೆಯಾ” ನನ್ನ ಕೋಟಿಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ರೋಷನ ಮೂರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಗಾಳಿಯೂ ಸಹ ಕದಲುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯಿತೇ?” ಎಂದ.

ಖಡ್ಗಸೇನನು ಉರಿದುಬಿದ್ದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವ ಮೋಹ. ಆದರೆ ಆತನ ಕೈ ಒಂದು ಅಂಗುಲದ ಎತ್ತರವೂ ಮೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಿ ಹಾಗೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೇತಾಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು.

“ನೀನು ಯಾಕೆ ಬಂದಿರುವೆಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ” ಎಂದ ಕಾಲಯಕ್ಷ ನಗುತ್ತಾ. “ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಡಿದ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಪತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆನು. ಆದರೆ ಆತನ ಬದಲಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವೆನು, ಸರಿಯೋ?” ಎಂದ ಖಡ್ಗಸೇನನನ್ನು ಸಹೌದಿಸುತ್ತಾ.

ಜಿರಗಾದ ಖಡ್ಗಸೇನ. ತನ್ನ ಭುಜಬಲ, ಪರಾಕ್ರಮ ಈಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಮೋಯಿ ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾದ. ಆತನು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕಾಲಯಕ್ಷ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆಂದ:

“ಖಡ್ಗಸೇನನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಎಣಿಸಬೇಡ. ನಾನು ಕೇಳಿದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಿಯಾದ

ಏಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಕಾಲಯಕ್ಷನನ್ನು ಸೋಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಖಡ್ಗಸೇನನ ಹಠ.

ಕೋಟಿಯನ್ನು ನಮಿಸಿದ. ದ್ವಾರಗಳು ಬಂಧಿಸಿವೆ. ದ್ವಾರವನ್ನು ಮೂರುವಾರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒದೆದು: “ಈ ಕೋಟಿಯ ರಾಜ ಸ್ವಾರೋ ಆತ ಮೊರಗೆ ಬರಲಿ. ಖಡ್ಗಸೇನನು ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವನು” ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೊಂಡಿತು. ವಿಕೃತಾಕಾರನೂಬ್ಬನು ಮೊಟ್ಟೆ ಮಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಾ “ಓಹೋ, ನೀನೇ ಯೋ ಖಡ್ಗಸೇನ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೇ ಕಾಲಯಕ್ಷ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಬಂದೆಯಾ?” ಎಂದ. ಕಾಲಯಕ್ಷನ ವರ್ತನ, ಆತನು ತೀರಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮೂರನಾದುವ ತನಿ ನೋಡಿ ಖಡ್ಗಸೇನನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು.

ಉತ್ತರವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ವೇಳಿದೆ
ಯೆಂದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

“ಎನು ಪ್ರಶ್ನೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಎಡ್ಲೆ ಸೇನ
ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ.

“ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಮಹತ್ವವಾದುದಲ್ಲ.
ಅದರ ಜವಾಬೇ ಕಷ್ಟವಾಯವಾದುದು.
ಅದರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಧಾರಿಸು. ‘ಎಲ್ಲ
ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ತ್ರೀ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೋರುವುದು
ಏನು?’ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇದನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಮೇಲೇರಿಕು” ಎಂದ
ಕಾಲಯಕ್ಷ.

ಸರಿ ಎಂದು ಕೊರಟ ಎಡ್ಲೆ ಸೇನ. ರಾಜೀ
ಚಿತನಾದ ತನ್ನ ಉಡುಪನ್ನು ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿ,
ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ
ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೌರನಂತೆ ಮೆಲ್ಲಗಿಳೆ. ಗ್ರಾಮ
ಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡ ತೊಡಗಿದ.

ಕಾಲಯಕ್ಷನು ತನಗೆ ಹಾಕಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಯನ್ನು ಅನೇಕಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹಾಕಿದ—
ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ತ್ರೀ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೋರುವುದು
ಏನು?—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು
ವಿಧವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು.

‘ಅಂದವಾದೆ ಗಂಡ’ ಎಂದು ಕೆಲವರು,
‘ಐರ್ವರ್ಯವಂತನಾದ ಪತಿ’ ಎಂದು ಕೆಲ
ವರೂ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ‘ಬುದ್ಧಿ
ವಂತನಾದ ಪತಿಯನ್ನು ಕೋರುವೆನು’
ಎಂದರು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು
ವಿಧಿ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟರು.

ಐಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂವಹರದ ಆವಧಿ ಪೂರ್ತಿ
ಯಾಗ ಹತ್ತಿತು. ಕಾಲಯಕ್ಷನಿಗೆ ಕೂ
ನೂತನ ಪ್ರಕಾರ ಎಡ್ಲೆ ಸೇನನು ಮತ್ತೆ ಅತನ
ಕೋಟೆಯ ಕಡೆ ಮೊರಟ. ಕೆಲವಿನ ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡಿ, ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಆ ಕೋಟೆಯ ಸಮೀ
ಪಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಎಡ್ಲೆ ಸೇನನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಕೋಟೆಯ ಪಕ್ಕ
ದಲ್ಲಿವೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಬೆಳಗ್ಗೆ
ಕಾಲಯಕ್ಷನನ್ನು ಸೋಡಬಹುದೆಂದು ಒಂದು
ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದ.

ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತುಸ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಸಣ್ಣ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು; ಸ್ತ್ರೀ ರೋದನ
ವೊಂದು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಎಡ್ಲೆ ಸೇನನು ನಿದ್ರೆಯ ಮತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಎದ್ದು,
ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಕಂಠಸ್ವರ ಕೇಳಿಬಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ

ಅತನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗ್ರಹಿಸಿದ
ವೃದ್ಧಸ್ತ್ರೀ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು :

“ ಖಡ್ಗಸೇನ ಮಹಾರಾಜರೇ, ನೀವೀಗ
ಪ್ರಾಕಾಸಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಿರಿ. ನಿಮಗೆ
ಕಾಲಯಕ್ಷನು ಹಾಕಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಿಯಾದ
ಉತ್ತರ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಿ
ಯಾದ ಉತ್ತರ ಸನಗೊಬ್ಬಳಿಗೇ ಗೊತ್ತು”
ಎಂದಳು.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಅವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪುಣ್ಯ
ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀನು ನನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡು
ವೆನು. ನೂತು ತಪ್ಪುಪ್ಪದಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಖಡ್ಗ
ಸೇನ.

“ ಸರಿ. ನೂತು ತಪ್ಪುಪ್ಪದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ
ದುಡುಕಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಲಯಕ್ಷನ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಿಂದು ಸ್ತ್ರೀ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೋರುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾರೂ
ತನ್ನ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿ ಹೇಳದಿರುವುದು”
ಎಂದಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀ.

ಖಡ್ಗಸೇನನು ಮುಂಚಾನೆ ಕಾಲಯಕ್ಷನ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಈ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ
ಕಾಲಯಕ್ಷನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಖಡ್ಗಸೇನನ
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಅತನನ್ನು
ಬಂಧವಿಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ.

ಬದುಕುವೆಯಾ ಬವಜೀವನೇ ಎಂದು ಖಡ್ಗ
ಸೇನನು ಮತ್ತೆ ನಿಶ್ಚಿತಾಕಾರವಾದ ಆ ವೃದ್ಧ
ಸ್ತ್ರೀಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ ಅಜ್ಜೀ ನಿನಗೇನು
ಬೇಕೋ ಕೇಳು” ಎಂದ.

ಹೋದ. ಏಕೈಕತಾಕಾರಿಯಾದ ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀ
ಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಣಿಸಿದಳು. “ ಈ ನಡುರಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದು
ಕೇಳಿದ ಖಡ್ಗಸೇನ.

“ ನನಗೀಗ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು.
ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು
ಯಾರೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ
ಹೀಗೇ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ದಳು ಆಕೆ ಅಳುತ್ತಾ.

ಖಡ್ಗಸೇನನು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ. ಇಷ್ಟು ಕುರೂಪಿ
ಯಾಗಿಯೂ ವೃದ್ಧಳಿಗೆ ವಿವಾಹವಹೋಲೇ
ಕಿಷ್ಟು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ.
ಅತನ ಬಾಯಿಂದ ನೂತು ಹೊರಡುವುದೇ
ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ವೃದ್ಧಸ್ತ್ರೀ ನಕ್ಕಳು. ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಖಡ್ಗಸ್ತ್ರೀನು ಈಗಲೂ ಗ್ರಹಿಸದಿರಲು ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಅಶ್ವರ್ಯಪಟ್ಟಳು.

“ಮಹಾರಾಜರೇ, ನನಗೆ ಆಗಲೇ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರುವಿರಿ. ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ತಿಳಿಸುವನು. ಅದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂದು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಇಂದಿಗೆ ನೀವು ಕಾಣಿಸಿದಿರಿ. ನನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕರುಣೆ ತೋರಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಾನದವರು ಯಾರಾದರೂ ವಿವರನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕು” ಎಂದಳು.

ಖಡ್ಗಸ್ತ್ರೀನ ತಲೆಮುನೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿಲು ಬಿಡದ ಹಾಗಾಯಿತು. ನೋಡುನೋಡುತ್ತಾ ಈ ವೃದ್ಧಕುರೂಪಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ತಾನದವರು ಯಾವ ಯುವಕವೀರನು ಕಾಣಿಸುವನು? ಅದರೂ ರಾಗ್ಧಾನವಂತೆ ನಡೆಯಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ!

ಆಕೆಯನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯನಾದ ಕುಟುಂಬ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಬಹು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಹಿಂತರುಗಿ ಬಂದ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಭಾರಿ ಸನ್ಮಾನ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಖಡ್ಗಸ್ತ್ರೀನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದಿಗಿಲು ಹಿಡಿಯಿತು.

ಅತ ಆನ್ನ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೃತನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾರೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸ

ವಾಗಿ ಇದರ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದರೂ ಪೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಸೋದರಳಿ ಯನಾದ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ.

ಮಾವನ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವನರಿತಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರನು ಆ ಕುರೂಪಿ ವೃದ್ಧಳನ್ನು ತಾನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದ.

ರೂಪಧರನಿಗೂ ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೂ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಪರಿಪರಿ ವಿಧವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದರೂ, ರಾಜ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ಆ ಕುರೂಪಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲೇಬೇಕಾಯ್ತು.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು ಇದ್ದಾಳೆ. ರೂಪಧರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ.

ಇದೇನಿದು ಅಶ್ವರ್ಯ! ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆಬಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಮೂರ್ತಿ ವೃದ್ಧಳಲ್ಲ; ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಯುವತಿ. ಅಸರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿ. ರೂಪಧರನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು "ನೀನು ಯಾರು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

"ನಾನೇ! ರೂಪಧರನ ಪತ್ನಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಪ ವಿಮುಕ್ತಳಾದ ಆ ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀ ನಾನೇ!" ಎಂದು ನಿಸ್ಸ ಬಯಲು ಮಾಡಿದಳು.

ಇದಕ್ಕೆ ಆತ ಮತ್ತೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ. "ಸುಂದರೀ, ನಿನಗಿರುವ ಶಾಪವೇನು?" ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಅಕೆ ಅವಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಳು:

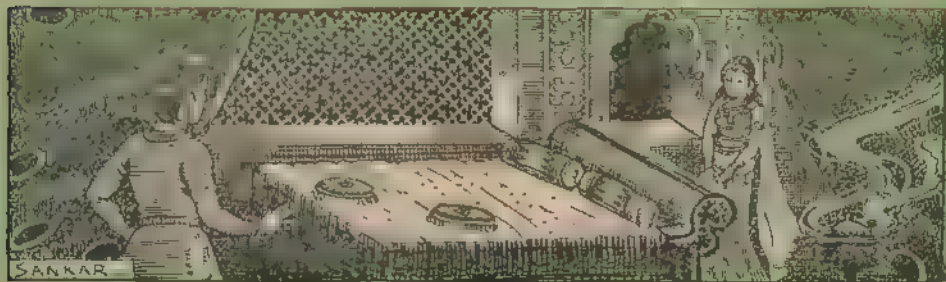
"ರಾಜಕುಮಾರ, ಕುರೂಪಿ ಎಂದು ತುಸ ನಾದರೂ ಸಂಶಯವಡದೆ, ಮಾವನ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಲು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ವಾಗಲು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾಗಲೇ ಶಾಪ ಅರ್ಥ ಕಳೆಯಿತು. ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಶಾಪ ಅಂದರೆ ಪೂರ್ತಿ ಶಾಪವಿರೂಪ ಕೃತಕವಾದರೆ ನಿನ ಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ನಾನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಶಾಪ ತೊಲಗುವುದು ನೀನು ಹೇಳುವ

ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ರೂಪಧರ ಆಕೆಯನ್ನು ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಿದ. ಆಗ ಆಕೆ "ಈ ಸುಂದರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಿನಾ ನಾನು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು—ನಾನು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು."

ರೂಪಧರನು ತಡಬಡಿಸದೆ "ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇ ನನ್ನಿಷ್ಟ" ಎಂದ.

ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಯುವ ತಿಯ ರೂಪವಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ವೃದ್ಧಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸ ಲಾರವಷ್ಟು ಸಂಕೋಪವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ "ನೀವು ನನಗೆ ಯಾವ ಅಶ್ವಿಯೂ ಹೇಳದೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರಾದುದರಿಂದ ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಶಾಪ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಸದಾ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಶಿಲ್ಪಿ ವರ್ಯನ ಸಾವು

ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿಯಿದ್ದ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಲಾ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಪರಿಸಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸುವದೊಂದು ಲಹರಿ. ಆತನು ಆ ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಬರನಾಡಿಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟೆಷ್ಟೆಂದು ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಸರಮೇಲ್ಮನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುವ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಶಿಲ್ಪಿ "ಓ, ಅದೆಷ್ಟರ ಕೆಲಸ. ಕೆತ್ತಿ ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಕೊಡುವ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ. ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜ ಆನಂದ ಪಟ್ಟ. ಆದ್ದು ಎತ್ತರವಾದ ವಿಗ್ರಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದುವರೆಗೆ ವಿಗ್ರಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆ ರಾಜನ ಕೀರ್ತಿ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಹರಡಿತು.

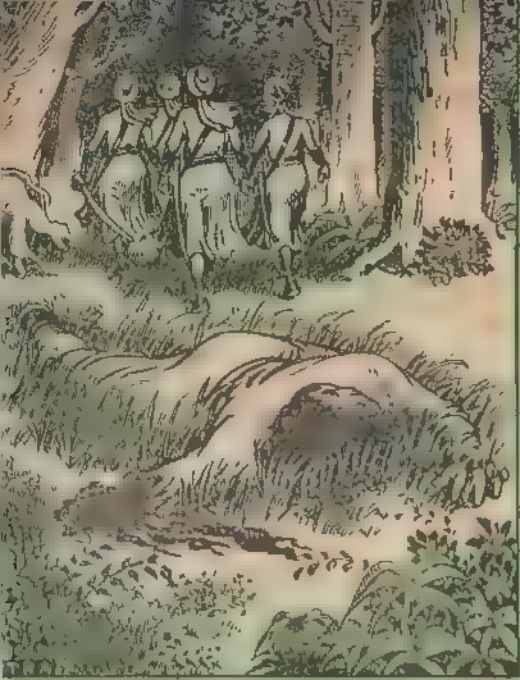
ಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ ರಾಜ. ಶಿಲ್ಪಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು

ವಸದು ತನ್ನ ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ರಾಜನಿಗೆ ಭಯವಾವರಿಸಿತು.

ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಈ ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಜೇರೂಬ್ಬ ರಾಜನು ಯಾವಾಗವಾದರೂ ಕರೆಸಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೂ ಭಸ್ಮವಾದ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ರಾಜನು ಈಗ ಕೆತ್ತಿಸಿರುವ ವಿಗ್ರಹದ ಮಹತ್ವ ಕವಿಸುಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಕುಂದಿಸಬಹುದು' ಅದುವರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೆತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಆ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದ ಆ ಭೂಕ.

ಶಿಲ್ಪಿ ತನ್ನ ಸ್ವಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿ ತನಗೆ ರಾಜನು ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹವನ್ನು ನೆನಪಿಸದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ, ಅತನಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಕಡು ನೈರೀಯಾದ ಮನೋಭಾವ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಮೋಗಿ ತನ್ನ ಗೋಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. "ಪ್ರಭೂ ಒಂದು ಕೈ ಹೋದ

ಕಂಡೆಯಾ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ರಾಜ.

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಮೂವತ್ತಾರು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿರುವ ವಿಗ್ರಹಕೆತ್ತಿಸುವೆನು” ಎಂದ.

ಶಿಲ್ಪಿ ಕರ್ಕಲ್ ರಾಜನ ಮೇಲಿಷ್ಟಜಿಡ್ಡಿಸಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಬಹು ಬೇಗ ಆ ಮೂವತ್ತಾರು ಅಡಿ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ವೇನೂರು ರಾಜ ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾದ.

ಆದರೆ ಈ ಮೊದಲು ಕರ್ಕಲ್ ರಾಜನಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಭಯವೇ ಈ ರಾಜನಿಗೂ ಆಯಿತು. ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ತನ್ನ ವಿಗ್ರಹದ ಹಿರಿಸು ಎನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ?

ಕರ್ಕಲ್ ರಾಜನಿಗೆ ಕೋರಿದ ಉಪಾಯವೇ ಈ ರಾಜನಿಗೂ ತೋರಿತು. ಆ ಶಿಲ್ಪಿ ತನ್ನ ಎಡಗೈ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಸರಿ, ಆ ಕೈಯನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ತಂಟೆ ಅರೆಯುವುದು ಎಂದು ಭೋಜಿಸಿ, ಶಿಲ್ಪಿಯ ಎಡಗೈಯನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಆವರೇನು? ಮರ ಮುರಿಯಾದರೂ ಹುಳಿ ಕೋಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಸೇಡು ತಗ್ಗಲಿಲ್ಲ.

ಆತನು ಕೂಡಲೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದಲ್ಲಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ

ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಯಿತೆಂದು ಸೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಆ ರಾಜ. ಹಾಂ” ಎಂದು ಆ ಶಿಲ್ಪಿ ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಮೊಸೆ ತಿರುಗಿಸಿದ.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವೇನೂರು ರಾಜ ಅರ್ಚರ್ಯ ಕೊಂಡ “ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಬಲಗೈಹೋದರೂ ಕೌಶಲ್ಯ ನಡೆಸಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು” ಎಂದ.

“ಎಡಗೈ ಇಲ್ಲವೇ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಸವ್ಯ ಸಾಚಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಬಾಣಬಿಟ್ಟಂತೆ ನಾನೂ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೆತ್ತಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನನಗಾಗಿ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹ ತಯಾರಿಸು. ಕರ್ಕಲ್ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ವಿಗ್ರಹ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು.

ಚಂದಮಾಮ

“ಪ್ರಭೂ, ಕೇಳಿದಿರಾ. ಆ ರಾಜರಿಬ್ಬರೂ ಮಾಡಿದ ದೋಷ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಿನನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಆತನ ಅನೇಕ ಕುಮಾರರಾಗಿಲ್ಲ. ಒಗ್ಗುವಾದ ಶಿಲ್ಪಿ ಕೆಂಡ ಕಾರುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದ:

“ಪ್ರಭೂ, ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನೇನೋ ಕತ್ತರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲೋ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಕೈಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

‘ಹೃ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಕತ್ತಿ ಗುವೆಯೋಗಿಸಿ. ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ತಮಗೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದ ಶಿಲ್ಪಿ. “ಆಗಲಿ, ಮಾಡಿಸು ನೋಡೋಣ” ಎಂದರಾಜ.

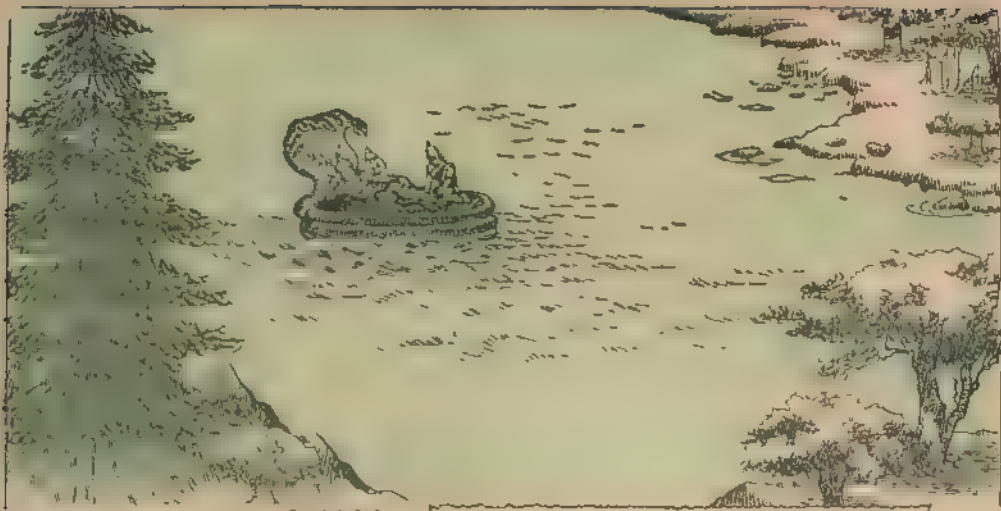
ಶಿಲ್ಪಿ ಒಂದು ಆಸನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ 57 ಕೂಟ ಸತ್ತವರ ಗೋಮುಟ್ಟು ತ್ವರಣ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ. ಆ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಸೇತುಪ್ಪವಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ವಿಗ್ರಹವು ಅದೇ!

ಆತನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಕೊನೆಯ ವಿಗ್ರಹವೂ ಅದೇ! ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ತೃ ರಾಜನಿಗೂ. ನೇನೂ

ರು ರಾಜನಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೇ ಶ್ರವಣವೇಗೋಲದ ರಾಜನಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿತು. “ಆವನೆಂದರೆ ಆವನ ತಾತ” ಎಂದಂತೆ ಆತನ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವರಾಜನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರದಂತೆ ಆ ರಾಜನು ಶಿಲ್ಪಿಯ ತಲೆಯನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ.

ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ ಆ ರಾಜರು ಮೂವರೂ ಸತ್ತು ಬಹು ಕಾಲವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿಯ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಾರುವ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.

ಈ ರೀತಿ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಆತನ ಜೀವನೋಪಾದಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವ ಬದಲು ಆತನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಬಲಿಗೊಂಡಿತು.

ದೇವದಾರು

ಮಹಾ ಸ್ವಲ್ಪಯವಾದ ತರುಣಾಯ
ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು, ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕೈವಾಕಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪಯವು ಸೃಷ್ಟಿ ಸಾಗಿದ ತರುಣಾಯ
ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಬಲಕೆ ಆಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನಿಜಮಾಡೋಣವೆಂದು
ಯೋಚಿಸಿದ. ಆದರೆ ತಾನು ಏಕರೂಪವು
ವರೆವಿಗೆ ಯಾರು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು
ವರು? ಜಂತುಗಳೂ, ಮಾನವರೂ ಇನ್ನೂ
ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ !

ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ತಾನು
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕರೆದು " ಎಲೇ
ಮರಗಳೇ, ನಾನು ಏಳುವ ವರೆವಿಗೂ ಈ
ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ

ಭಾರ ನಿಮ್ಮದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರಗಳೆಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು,
ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ, ಮಹಾನಗರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಹೋದ.

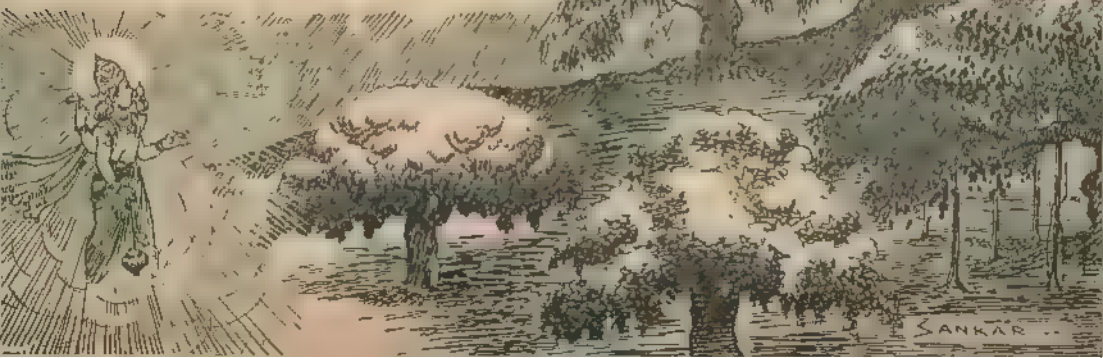
ಬೇವಿನಮರ, ಬಾದಾಮಿಮರ, ಅಲದ
ಮರ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಮರ
ಗಳು ಮೃದಾನಗಳಿಗೆ ಹೋದವು. ತೇಗ,
ಬಿದಿರು ಮೊದಲಾದುವು ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ
ಹೋದವು. ದೇವದಾರು ಎತ್ತರವಾದ ಪರ್ವತ
ತೀರದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಮರ
ಗಳೂ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಪ್ಪನ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾ

ಕೆ. ಇಂದಿರಾ, ಹೊಸಪೇಟೆ

ದನಂತರ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಬಕಲಿಕೆ ಆಯಿತು. ಅವು ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ವಾಲಿಸಿ ತೂಕಡಿಸ ಹತ್ತಿದವು. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಸಂದಿತು.

ಮಿಕ್ಕ ಮರಗಳಿಗೂ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವೂ ನಿರ್ದೋಷವು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ನಿರ್ದಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನೋಡಿದ. ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆತನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. “ನೋಡಿದೆಯಾ ಈ ಮರಗಳ ಸೊಕ್ಕು? ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಲಂಘಿಸಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಾವೂ ಸಹ ನಿದ್ರೆಮಾಡುವುದೇ?” ಎಂದ. “ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೂಗಿದಂ ತಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಆಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಪರ್ವತಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ದೇವದಾರು ಸುಳಿಯಿತು: “ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸಾವಿರ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆನು” ಅವನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವಕ್ಕೆ ‘ದೇವದಾರು’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಿಟ್ಟು. ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಆಮೆ ಹುಸುರಾಗಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಅವಕ್ಕೆ ಪರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?

ಎರಡು ಗಾಜಿನ ಗ್ಲಾಸುಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಬ್ಬರು ಕೊಳವೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ, ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಇಡು. ಬದಲಿ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿಡು.

ರಬ್ಬರು ಕೊಳವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಮೇಲಿರುವ ಗ್ಲಾಸಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಹಾಕು.

ಎರಡನೇ ಕೊನೆಯನ್ನು ಎನ್ನ ಬಾಯಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ನೀರು ಬರುವ ವರೆಗೂ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಕೊಳವೆಯ ತುದಿಯಿಂದ ನೀರು ಬಂದಕೊಡಲೇ, ಎನ್ನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊನೆಯನ್ನು ಬಿಡಲೆಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆದಮೇಲೆ, ಕೆಳಗಿರುವ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡು. ಮೇಲಿನ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಕೆದಕಬೇಡ. ಮೇಲಿನ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಬಿಡುವ ರಬ್ಬರು ಕೊನೆಯ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬೇಕು.

ಈಗ ನೀರು ಆದಮೇಲೆ ಬಿಡಲಿರುವ ಕೊನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಈಗ ಮೇಲಿನ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರಿಲ್ಲಾ ರಬ್ಬರು ಕೊಳವೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೆಳಗಿನ ಗ್ಲಾಸಿನೊಳಕ್ಕೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬರುತ್ತದೆ.

*

*

*

ಮೇಜಿನಮೇಲೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾಣ್ಣವಿಡು.

(2ನೇ ಚಿತ್ರ ನೋಡು) ನೋಡುವುದರಿಗೆ ಈ ಸಾಣ್ಣವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. (3ನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲೆ ಬರುವಂತೆ) ಈಗ ನೀರು ಸ್ವಲ್ಪವಷ್ಟು ಕೂಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಎಂಬರೆ ಸಾಣ್ಣ ಕಾಣಿಸುವ ಬರುವಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳು. (4ನೇ ಚಿತ್ರದಂತೆ) ಅತನು ಹಾಗೆ ಮೇಲಿರುವುದು ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹಾಗೆ ತಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಣ್ಣ ಮೇಲಿಕ್ಕಿತ್ತು ಬರುವಂತೆ ಅತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸಿಜನಾಗಿ ಸಾಣ್ಣ ಎತ್ತಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆ.

ಧರ್ಮಯುದ್ಧ

ವಿಕ್ರಮದೇವನು ಅಲಕಾಪುರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ. ಆತನ ಸೇನಾನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಕಂಠೀರವನು ಗಟ್ಟಿಗ. ಒಂದು ವಿಜಯದಶಮಿಯ ದಿನ, ರಾಜ, ಸೇನಾನಾಯಕರು, ಮತ್ತಿತರ ಪರಿವಾರ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಬಂದು ಇಳಿದ. ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಪಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು “ಯಾರು ನೀನು? ಮಿತ್ರನೋ, ಶತ್ರುಪೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ “ಶತ್ರುವೂ ಅಲ್ಲ, ಮಿತ್ರನೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬ ಯೋಧ” ಎಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು?” ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆತನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ವಿಕ್ರಮದೇವ.

“ಯೋಧನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದಾದರೂ ಏನು? ಒಲಬಲಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದುತಾನೇ?” ಎಂದು ಎದುರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ ಆ ವಿಚಿತ್ರ

ವ್ಯಕ್ತಿ ನಗುತ್ತಾ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಆತ ಆಜಾನು ಬಾಹು. ದಪ್ಪಸೆಯ ಗಡ್ಡ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಥಳ ಥಳಿಸುವ ಗಂಡುಗೊಡಲಿ. ಆತನ ವೇಷನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯವಾಯಿತು!

“ಸರಿ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಸೇನಾನಿ ಕಂಠೀರವ...” ಎಂದು ರಾಜನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಕಂಠೀರವನು ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಆಗ ಯೋಧನು ನಗುತ್ತಾ “ನಾನು ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದೋ ಈ ಗಂಡುಗೊಡಲಿ ನೋಡಿರುವಿ ಯಷ್ಟೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ, ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಕತ್ತಿನಮೇಲೆ ಒಂದು ಏಟು ಹಾಕಿ. ಒಂದೇ ಏಟು ಮತ್ತೆ! ನನಗೆ ಏಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಯೋಧನು ಬರುವ ವರ್ಷ ಇದೇ ಹಬ್ಬದದಿನದಂದು, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಇದೇ ಗಂಡು ಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಕತ್ತಿನಮೇಲೆ ಮರು ಏಟನ್ನು ತನ್ನ ಬೇಕು” ಎಂದ.

ಎ. ಸಂಜೀವಮಠಕಾಲ, ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕರು. ಹುಲಿತನಾದ ಆ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಕತ್ತಿನಮೇಲೆ ಏಟು ಸಡೆದು, ಇನ್ನೂ ಜೀವಿಸಿರುವುದುಂಟೇ! ಈ ಏಟಿಗೆ ಮರು ಏಟು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೋಗಿ ಪಡೆಯುವುದೇ!!

ಎಲ್ಲರೂ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವರು. ಯೋಧನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕಂಠೀರವನು ಯೋಧನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆತನ ಕತ್ತಿನಮೇಲೆ ಒಂದು ಏಟು ಹಾಕಿದ. ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಗಂಡುಗೊಡಲಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಧ

ಮಾತ್ರ ಇಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ರಕ್ತವಾದರೂ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ! ಯೋಧನು ಮಾಗೇ ಸಂತಿಪ್ತ. ಗೊಡಲಿಯನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥೆ ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟು, ಒಂದುಸಾರಿ ಕೈಯಿಂದ ಆ ಹಾಗವನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಆ... ಆತನಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿತಿಂದಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ನಗುತ್ತಾ ಕಂಠೀರವನಕಡೆ ನೋಡಿ "ಎಲೈ ಯೋಧನೇ, ಮಾತುತಪ್ಪದೆ ನೀನು ಬರುವ ವರ್ಷ ಇದೇದಿನ ನಾನಿರುವ ಗಿರಿಮರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕುದುರೆ ಹತ್ತ ಮೊರಟುಕೊಡಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಕ್ಕುಸವೆರಗಾದರು.

ಬಿಂದುವರ್ಷ ಹೀಗೇ ಕಳೆಯಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ವಿಜಯದ ರಮಿ ಸವಿನಾ ಪಿಸಿತು. ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಂಠೀರವನು ಗಿರಿಮರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೋಗಲೇಬೇಕು. ಆ ಯೋಧನಿಂದ ಏಟುಪಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಿಡದ ರಾಜನಿಗೂ, ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಕಳಂಕ. ಆದುದರಿಂದ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ವಿಕ್ರಮವೇಷನೂ, ಆತನ ಪರಿವಾರವೂ ಕಂಠೀರವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕಂಠೀರವನು ಮತ್ತೆ ಬರುವನೆಂಬ ಭವನೇ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲುವನೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತರಾದರು.

ಕಂಠೀರವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಿರಿದ್ವಾರದ ಕಡೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದ. ಬಹಳ ಅಯಾಸವಾದುದರಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೊಂದು ಅರ್ತನಾದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಏನೆಂದು ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ! ಯಾರೋ ಯುವತಿ ಕಳ್ಳರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕಂಠೀರವನು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಮುಳುಕಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಲು, ಕಳ್ಳರು ಪಲಾಯನಸೂತ್ರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು.

ಆ ಯುವತಿಯ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕುರಲ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ. ಆಕೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಇಂತಹ ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದುದರಿಂದ ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಒಂದು ಮುನಿವಿಶೇಷವನ್ನಳಿಸಿ ಉಂಗುರವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ “ಇದು ಹತ್ತಿರವಿಡ್ಡರೆ ಅಂತಹ ಆಯುಧವಾದರೂ ಹಾನಿ ಮಾಡಲಾರದು” ಎಂದಳು.

ಕಂಠೀರವನು ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ಅಂದು ನಾನು ಆ ಯೋಧನನ್ನು ಹರಿತವಾದ ಗಂಡು ಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಕುತ್ತಿ ಗೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆದೆ. ಅವೇನಿಂತಿ ಆತನಿಂದ ಮರು ಏಟು ಪಡೆಯಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ

ಕರ್ತವ್ಯ; ಧರ್ಮ. ಈ ಮುನಿವಿಶೇಷವನ್ನಳಿಸಿ ಉಂಗುರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಾನು ಹೋಗುವುದು ಅಧರ್ಮವಾದ ಕಾರ್ಯ. ವೀರನಾದ ನಾನು ಅಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರೆ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೋದ.

ತುಸು ಹೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ನದಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಹೋದ ಕಂಠೀರವ. ಆಗ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮುಲ್ಲನೆ ಆಮರದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಆತನು ಹಿಂದಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು.

ಕಂಠೀರವನು ಗಿರಿಮರ್ಗ ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಯೋಧನು ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯೊಂದಿಗೆ

ಬಿದ್ದನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. “ಮಾತು ತಪ್ಪದೆ
ನಿನನ್ನು ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ”
ಎಂದು ಕಂಠೀರವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ.

ಕಂಠೀರವನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು “ಮಿತ್ರನೇ,
ಮರು ಏಟು ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂದು ಧೈರ್ಯ
ದಿಂದ ನುಡಿದ. “ಅದರೆ ಒಂದೇ ಏಟು,
ಜೋಕೆ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ!

ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೇಳಿ ಆ ಯೋಧ ನಸುನಕ್ಕ!
ತನ್ನ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯುನ್ನಲ್ಲಾ
ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಒಂದೇ ಏಟು ಕೊಟ್ಟ. ಕಂಠೀರವನ
ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ.

ಅಶ್ವರ್ಯವಾಶ್ವರ್ಯ! ಕೊಡಲ ಕುತ್ತಿ
ಗಯ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇಳಿಯಿತು. ಒಂದು
ಬೊಟ್ಟು ರಕ್ತವಾವರೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಯೋಧ
ಸಂತೋಷ ಕಂಠೀರವನಿಗೂ ಅಸಲಮಿತನಾದ
ಅಶ್ವರ್ಯವಾಯಿತು. ಕಂಠೀರವನು ಆ ಗಂಡು
ಗೊಡಲಿಯನ್ನೂ ಮೊರಗಳೆದು, ಒಂದುಪಾಲ
ಏಟುಬಿದ್ದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ.
ಅಷ್ಟೇ.

ಯೋಧ ಸುಖಾಂತನಾದ, ಕೋಪತಪ್ತನು
ಲಾರದೆ “ಮೋಸ, ಮೋಸ” ಎಂದು
ಗಂಡು ಗೊಡಲಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೆಚ್ಚಿದ.
ಕಂಠೀರವನು ಕುಸಿತನಾಗಿ ಬಿಡುವನ್ನು
ಹೊರತೆಗೆದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಿರಿದುರ್ಗದ ಮಹಾರಾಜನೂ,
ರಾಜಪುತ್ರಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು
ತಡೆದರು. ತನಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ ಕಂಠೀ
ರವನಿಗೆ ಆತನಿಗೆ ಅಳಿಯದಂತೆ ಆತನ ಕವಚ
ವಲ್ಲಿ ಮಹಿಮಾವಿಶೇಷವೆಲ್ಲ ಉಂಗುರವನ್ನು
ತಾನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜಪುತ್ರಿ
ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ನಿಜವರಿತಕೊಡಲೇ ಅವರವರ ಧರ್ಮ
ವನ್ನು ಅವರವರು ಸರಿಪೇರಿಸಿದರೆಂದು ಕಂಠೀ
ರವನನ್ನೂ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನೂ, ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡ ಯೋಧ. ತರುವಾಯ ಕಂಠೀರವನ
ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ, ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ
ಗೊಂಡು, ರಾಜನು ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರಭವವಾಗಿ ವಿವಾಹಮಾಡಿದ.

ಮರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ—ಏಕೆ ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲು ನಾವೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಮರ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಿಜ ನುಡಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಮರ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ನೆಲದ ಕೆಳಗೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಬೇರು ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಮರದ ಪತಿ ಭಾಗವೂ ತನ್ನ ಕೆಲಸವಿರುವೆಡೆಗೇ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಹೀಗೆ ನಡೆಯಲು ಕೆಲ ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

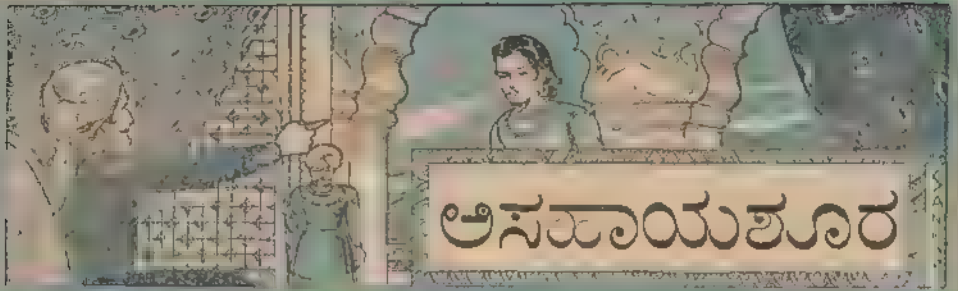
ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದು ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸುವ ಕಡೆಗೆ ಅವು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಆದೇರೀತಿ ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಅಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಆದು ನೆಲದ ಆಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಹ ಕಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಅಣುಗಳು ನೆಲದ ಒಳಗೇ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುವು.

ಈ ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಮಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿ ನಾಟೋಣ. ಆದರೂ ಅದು ಸಸಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿಂದರೆ ಬೆಳಕು ಗಾಳಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಅಂದರೆ ನೆಲದಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಬೇಗೂ, ಕತ್ತಲಿರುವ ಕಡೆ ಅಂದರೆ ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂ ಬೆಳೆಯುವುದು.

ಇದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದಿಷ್ಟೆ: ಮರಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮುಖ ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವ ಕಂಬ, ಮುಂತಾದವು; ಮತ್ತೊಂದು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೂತುಕೊಂಡಿರುವ ಬೇರಿನಭಾಗ. ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಭಾಗವೂ ಎರಡೆ ನೇಯವರ ಸಮಾಯಿಸಿದ್ದೆ ಜೀವಿಸಲಾರದು. ಮರದ ನಿರ್ಮಾಣವೇ ಆದ್ದು. ಎಲೆ, ಕೆಂಪೆ, ಹೂ ಬೆಳೆಯುವ ಭಾಗ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಎರಡನೇ ಭಾಗ ನೆಲದ ಹೂತುಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕು ಅವರಣಗಳನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾ ಮರಕ್ಕೆ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಅಸಹಾಯಶೂರ

ಹಿಂದೆ ಮೇನಾಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಾಜಾಗಡ ಸಿಂಹನು ವಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಒಲೆಯ ಮಗ ಅಮರಸಿಂಹ. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಿನ್ನಾ ಭಿನ್ನಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅಮರಸಿಂಹನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಹತ್ತಿದಂತಿರಲು ಆತನನ್ನು ದೇಶಭ್ರಷ್ಟ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಆತನ ತಂದೆ.

ಅಮರಸಿಂಹನಿಗೆ ಈ ತಿಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಿದ ದಿನ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ತುಂಬಾ ದುಃಖ ಪಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟುದಿನ ಅಮರಸಿಂಹನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೈಡಿದದೆ ಆತನ ಸಂಗಡ ಹೊರಟರು.

ಅಮರಸಿಂಹ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮೋಗಿ ಸಹಜವಾ ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ. ಬಾದಷಹನ ಸಹಜ ವಾಸನು ಅಮರಸಿಂಹನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ, ಆತನು ತುಂಬಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಕೆಲದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಬಾದಷಹನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದ ಅಗ್ರಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಮರ

ಸಿಂಹನಿಗೂ ಬಿಕನೀಲಿ ಸಂಪಾನದ ಅರಸ ನಿಗೂ ಮನಸ್ತಾವ್ಯವಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳೇ ಆದುದರಿಂದ ಆವರ ಜಗಳವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಹಜವಾನ್.

ಆದರೆ ಅಮರಸಿಂಹನ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಕೆಲವು ಒಕಸಂಚುಗಳು ನಡೆದವು. ಹಗೆಗಳು ಪೆಚ್ಚಾದರು. ಬಾದಷಹನ ಭಾವಮೃದುನ ನಾವ ಸಲಬತಾರ್ಥ ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರುಪಾದ. ತತ್ಪ್ರಗಳು ಅನುಕರಿಸಿದರೂ ಅಮರಸಿಂಹನ ಮುರಿಗೆ ಸಿಂತು ಕಾವಾಡಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಒಳಗೊಳಗೇ ಪಿತೂರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಮರಸಿಂಹನನ್ನು ಸದಬಡಿಯಲು ಸಮಯ ಕಾದಿದ್ದರು. ಅಮರಸಿಂಹನ ಪಕ್ಷ ಸಲಬತಾರ್ಥವಾಸನ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ಎರಡು ಪಕ್ಷ ಗಳಾದವು. ಅಮರಸಿಂಹನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರತಿ ಕಕ್ಷಿಗಳು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಚಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಾದಷಹನಿಗೆ ಆತನಮೇಲೆ ದುರಭಿಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಅಮರಸಿಂಹನು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಬಾದಷಹನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಅಮರ

ಸಿಂಹನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಜುಲ್ಮಾನೆ ವಿಧಿಸಿದ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಮರಾಧಿ ರುಸುಮನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಭಾವ ಮೈದುನನಾದ ಸಲಬತ್ ಬಾನನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ. ಸಲಬತ್ ಬಾನನು ದುರಹಂಕಾರಿ. ತನ್ನ ಅಭಿಷ್ಟ ಸರಿಸೇರಿದುದರಿಂದ ಅನಂದದಿಂದ ಮೈನುರೆತು ಒಂದು ವಿನ ತುಂಬಿದ ಸುಫೆಯಲ್ಲಿ “ಅಮರಸಿಂಹ, ಏನು, ಹಣ ಕೊಡುವಿಯಾ ಇಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಅಮರಸಿಂಹನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ.

ಪಾದಾಕ್ಷಹಂತನಾದ ಅಮರಸಿಂಹನಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಅಂಜನಿಂದ ಹೊಡೆದಂತಾಯಿತು. “ಇವು. ಈ ಗಲೀ. ಇಲ್ಲೇ ತೀರಿಸುವೆನು” ಎಂದು ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಸಲಬತ್ ಬಾನನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದ. ದರ್ಬಾರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡಾಯಿತು. ಬಾದಾಷಹನು ಅಮರಸಿಂಹನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ. ಬಾದಾಷಹನನ್ನೂ ಸಹ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡದೆ, ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟ ಅಮರಸಿಂಹ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಅಮರಸಿಂಹನ ಸೈನಿಕರು ಬಾನನ ಗುಂಪಿನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಭೀಕರ ಕದನ ವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ರಕ್ತದ ಕಾಲುಬೆಗಳು ಪ್ರವಹಿಸಿದವು.

ಬಾದಾಷಹನು ರೋಚಿ ಗೆದ್ದು “ಅಮರಸಿಂಹನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಆಗ ಅಮರಸಿಂಹನು ಸಿಂಹದ ಮರಿಯಂತೆ ರಂಗದ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದ. ಶತ್ರುಗಳು ಆತನನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದರು. ಎಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಆತನ ಒಡ್ಡೆ ಮಿಂಚಿಸಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವ ರೆಲ್ಲರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಚೆಂಡಾಡಿದ. ಅವರ ತಲೆಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುವು. ಬಾದಾಷಹನ ತಲೆಯನ್ನು ಸಹ ಕಡಿಯಲ. ಹವಣಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಅರಿತ ಬಾದಾಷಹನು ಅಂತ ಪ್ರತಿಕೆ ಹಿಡಿದ. ಆಗ್ರಾದ ಕೆಂಪು ಕೋಟಿ ರಕ್ತಮಯನಾಗಿತ್ತು. ಕೋಟಿ ಯೊಳಗಿದ್ದ ಜನ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮರಸಿಂಹನನ್ನು ಕ್ಷೇಪಿಸಹ ನೋಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಬಲಿ

ಇದುವರೆಗೂ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಸನಿಹೆ ಹೆಚ್ಚು
ನಷ್ಟು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈಗ ಗೌಡ
ಕಿರುನಗೆಯ ಸೋಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಮರ
ಸಿಂಹನ ಹತ್ತಿರವೊಗ್ಗಿ. ಬಾವಳವನೊಂದಿಗೆ
ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಿಶೇಷದೇಶ
ಮಾಡಿದ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಮರ
ಸಿಂಹ ಕ್ಲಬ್ಬನಾದ. ಆದರೇನು, ಬಾಗೂಬೀಗೂ
ಉಭಯರೂ ಬಾವಳವನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು
ಆತನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ದುರ್ಮತಿ ಗೌಡ್.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ದ್ವಾರದಿಂದ
ಕೋಣಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ
ನೋಡಲು ಆ ದ್ವಾರ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಿತ್ತು. ತಲೆ
ತಗುಲುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ತಲೆತಗ್ಗಿಸಲು ಅಭಿ
ಮಾನಿ ಅಮರಸಿಂಹ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಗೌಡ್
ಪಕ್ಕವಿದ್ದ ಎಂಥ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ
ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಲು ತೂರಿಸಿ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಅಮರ
ಸಿಂಹನಿಗೆ ಕೇಳಿದ. ನಿಷ್ಪ್ರವಣಿ ಅಮರಸಿಂಹ
ತುಸವಾದರೂ ಯೋಚಿಸದೆ ತನ್ನ ಭಾವ
ಮೈದುನ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಅಮರಸಿಂಹ
ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ
ತನ್ನ ಬಾಕುವಿನಿಂದ ಆತನ ಎದೆಯನ್ನು ತಿವಿದ
ಧೂರ್ತು ಗೌಡ್. ಅಮರಸಿಂಹ ಸಹಾಯ
ಹೀಗನಾದ. ಆದರೂ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ
ದೊರೆಯಲು ಮೂಗನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟನು.

ಕೂಡಲೇ ಗೌಡ್ ತನ್ನ ಭಾವನ ತಲೆ
ಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬಾವಳವ

ಹಾಕಿದ ಅಮರಸಿಂಹ ಯೋಚಿಸಾಮಗ್ನನಾಗಿ
ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬಾವಳವನು ಒಂದು
ಚಿನ್ನದ ಹಲವಾಸನ್ನು ವರ್ತಮಾನವಿರಿಸಿ
ಅಮರಸಿಂಹನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ತಂದವರಿಗೆ
ಇದನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಸಾದ
ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಷ್ಟೇ
ಯಾರೂ ಈ ಸಿಂಹನಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಮಾಡದೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಮರಸಿಂಹನ ಭಾವಮೃದುನ
ಅರ್ಜುನಗೌಡ್ ಮುಂದೆ ಬಂದ. “ತೊಂದರೆ
ಪಡಬೇಡ” ಎಂದು ಬಾವಳವನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಕೊಟ್ಟು. “ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಅಲೋಚಿ
ಸಿಯೇ ಆತನ ತಲೆ ತರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ”
ಎಂದ ಅರ್ಜುನಗೌಡ್.

ಚಂದಮಾಮ

ನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅದರ ಬಾಡಪವನು ಗೌರವ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪ್ರರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಬದಲು, "ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಬಳಿದು, ಕತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ, ತಲೆ ಕಡೆಯಿರಿ" ಎಂದು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಅಮರಸಿಂಹನ ಮರಣವಾರ್ತೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಹರಿರಾಗೆಯ ಕಿವಿಗೆಬಿತ್ತು. ಆಕೆ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಗಮನವಾಚರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಅದರ ಪತಿಯ ಕಳೇಬರ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕಿಗ?

ಆಗ ಅಮರಸಿಂಹನ ಪೌರುಷವಂತನಾದ ಸೋದರಳಿಯ ರಾಮಸಿಂಹನು "ನೂರು ಜನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಾನು ಮಾಡುವ ಕಳೇಬರನನ್ನು ತರಿಸ್ತೇನೆ" ಎಂದ. 'ಹಾಸ, ಈ ಹುಡುಗನಿಂದ ನನು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮೊಗಲರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡಿಯಾಗುವನು' ಎಂದು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿದಳು ಹರಿರಾಣಿ.

ಜೇರಿ ಗತ್ಯಂತರವಿಟ್ಟು ಆಕೆ ತನ್ನ ಮೃದುಸ ನಾದ ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯವಾಚಿಕೊಂಡಳು. ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನಿಗೂ ಆಕೆಯ ಪತಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ದಿನದಿಂದ ಮಾತುಕತೆ ಸಿಂತುಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ದಾರಿಯೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

"ಅಪ್ಪಾ, ನಿಮ್ಮ ಅಗ್ನಿಯಿರುವ ತುರಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಘೋರವುರಾವನ್ನು ಹೂಂಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳಿಹೋದ. ಸಹಗಮನ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಗೃಹವನ್ನು ಸೇರುವುದೇ ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿ. ಅದರ ಅವರ ಕಳೇಬರ ಕೆಂಪು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮದಾ ವೀರರಾದಂತಹ ನಿಮ್ಮ ಅಗ್ನಿಯಿರ ರವರನ್ನು ದೇಗಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ, ಕುಟುಂಬ ಗೌರವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು. ರಾಜಪುತ್ರ ಪೌರುಷ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ನಡೆ ಹೊರಡು." ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಕಂಡು ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನ ಮನವ

ಜೋಲಾಯಿತು. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಡೋದವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಆತನಪತ್ನಿ "ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲೇ, ನಾನು ಹೋಗಿ ಶವವನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನಿಗೆ ಉಕ್ರೋಶವುಂಟಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿವಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇರಲು. ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನನ್ನು ಹಾಲರ ರಾನುಸಿಂಹನೂ ಎಂಬಾಲಿಸಿದ. ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಹೇಳಿದ:

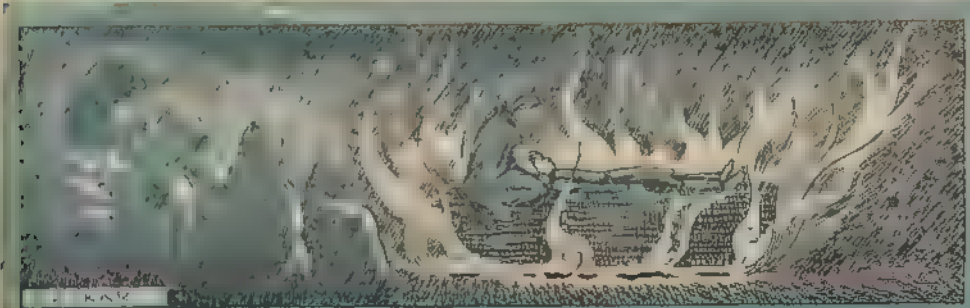
"ಮಹಾಶೂರನಾದ ನನ್ನ ಸಹೋದರನ ಅತ್ಯಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಆತನ ಮೇಲೆ ಗೌರವ ಉಳಿಸುವುದು, ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಮುಳುಗಿಸುವುದು ಸಿನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ."

"ಯಾವ ತ್ಯಾಗವನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಮಾಡುವೆವು" ಎಂದು ಆತನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿದರು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಐದನೇ ಜನ ವೀರರೊಂದಿಗೆ ಭಲ್ಲೂ ಸಿಂಹ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಬಾದಾಮನ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅಮರಸಿಂಹನ ಶವವಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು.

ಶವವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಭಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಆದನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಾಗಾಲುಗೊಟ ದಿಂದ ಓಡಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೊಗಲರು ಎಚ್ಚರವಾದರು. ಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ರಾಜಪುತ್ರವೀರರನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದರು. ಶತ್ರುಗಳು ಭಲ್ಲೂ ಸಿಂಹನನ್ನು ಹಿಂಬಾರಿಸದಂತೆ ರಾಜಪುತ್ರ ವೀರರು ತದೇದುಭಾರಿಕವನವಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗಾಗಲೇ ಭಲ್ಲೂಸಿಂಹನು ಕೋಟೆಯಿಂದ ಹೊಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮೊಗಲರು ಸುಮ್ಮನೆರ ಲಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಹಲವಾರು ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಸೇಳೆಗೆ ಆಕೆಯ ಸಹಗಮನ ಯಾಪ್ತವೆಂದೂ ಆತಂಕವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಈಗಲೂ ಅಮರಸಿಂಹನ ಅದ್ಭುತ ಚುಕ್ಕೆ ಯನ್ನು ಉತ್ತರವಕಡೆ ಎಂದು ಅಮರಕಥೆ ಯಂತೆ ಹೇಳುವುದುಂಟು.

★ 9ರ ಮಹತ್ವ ★

[illegible]

ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಕೆಳಗೆ ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಸರಣಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಪಾಠಕರು ಆನೇಕ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಾಠಕರು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ತಮಾಷೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವೆವು.

(1) 9 ಒಂಭತ್ತು ಅಂಕಗಳಿಂದ
ಒಂದು ತಮಾಷೆ ಗುಣಾಕಾರ

ಹೇಳುವೆನು. ಈ ಪಕ್ಕದ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ, ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಅವರ ಗಮ್ಯಸ್ಥ.

ವಿ. ಹನುಮಮ್ಮ.

(2) 1 ವೊದಲುಗೊಂಡು (8ನೇ ಅಂಕಿ ಹೊರತು) ಒಂಭತ್ತಿನವರಿಗೆ ಸಾಲಾಗಿಬರೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 9 ರಿಂದಾಗಲೀ, ಒಂಭತ್ತರಿಂದ ಗುಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತೆ ಇತರ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಲಾಗಲೀ ಗುಣಿಸು. ಹಾಗೆ ಗುಣಿಸಿದರೆ ಬರುವ ಏಕಿತ್ವ ಈ ಕೆಳಗೆ ನೋಡು:—

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7\ 8\ 9 \times 9 = 111,111,111$$

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7\ 9 \times 18 = 222,222,222$$

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7\ 9 \times 27 = 333,333,333$$

ಇದೇ ರೀತಿ 36, 45, 54, 63, 72, 81 ರಿಂದ ಗುಣಿಸಿ ನೋಡು.

ಯೂ. ವಿ. ಯುಸಾ. ರಾವುಲಿಂಗ

(3) ಯಾವ ಅಂಕಿಯನ್ನಾದರೂ 9ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಒರುವ ಶೇಷವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಬಗೆ: ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ 33785 ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಅಂಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸು ಎಂದರೆ 3+3+7+8+5=26 ಬರುತ್ತೆ. ಈ 26ನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೂಡು, ಅಂದರೆ 2+6=8. ಈ ವಿಧವಾಗಿ 33785ನ್ನು 9ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಒರುವ ಶೇಷ 8 ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಒರುವ ಶೇಷ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದು.

ಪಿ. ಸಂಧ್ಯಾ

ಉತ್ತರ ಹೇಳು

1. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದ್ವೀಪ ಯಾವುದು?

• ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್
ಗ್ರೀನ್‌ಲೆಂಡ್
ಬೋರ್ನಿಯಾ

2. ಕೆಳಗಿನ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ದೊಡ್ಡದು?

ಸಿಂಧು
ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ
ಗಂಗಾ

3. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಎಲ್ಲಿದೆ?

ಅಸೂಕಾ
ಬಿಟನ್
ರಷ್ಯಾ

4. ಮುಪ್ಪಣ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ದೇಶ ಯಾವುದು?

ಇಂಡಿಯಾ
ಈಜಿಪ್ಟ್
ಚೈನಾ

5. 'ಬೆಲಿಗ್ರಾಡ್' ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು ಯಾರು?

ಮೋರ್ಸ್
ಬೆಲ್
ಎಡಿಸನ್

6. 'ರಗ ಕೆ ಕವಿ' ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವರು?

ಹರಿಹರ
ಭಾಸ
ಬಾಣಭಟ್ಟ

[ಉತ್ತರ 58ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ]

ಬೆಕ್ಕುಭಾವನ ಕಾವೀಯಾತ್ರೆ

ಪುಣ್ಯ ಸಂಸಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೆಕ್ಕುಭಾವನ ಕಾವೀಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಅಳಿಲು ಸಿಕ್ಕಿ ತಾವೂ ಸಂಗಡ ಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂದವು. ಬೆಕ್ಕು ಭಾವನನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು, ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲಾ ಅಂತ, 'ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬನ್ನಿ' ಎಂದಿತು. ಅಗ ಹಲ್ಲಿ, ಅಳಿಲು ಸಂಗಡ ಹೊರಟುವು. ಆದರೆ ತುಸದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ತವು ಜಿಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅಗ ಬೆಕ್ಕುಭಾವನ 'ಅಯ್ಯೋ ಇದೇನು, ಪುಣ್ಯ ಸದೆಯಲು ಹೊರಟಿರಿ ಶಾಪ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲ ಹೊಂದಿತು. ಮಕ್ಕಳೇ, ಅ ಹಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಳಿಲನ್ನು ನೀವೇನಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬೆಕ್ಕುಭಾವನನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರಾಗುವಿರಿ.

ಹಿಂ ಬ ದಿಯ ಚಿತ್ರ

ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಸದಯಸೇನನು ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತು ನಿಟ್ಟರಗಾಗಿ ನಿಂತನು. ಇಷ್ಟಾದಿನ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರಿಸಿದ ಅಬಿಳೀ ಬಿಕ್ಕು ಈ ಭುವನೈಕ ಸುಂದರಿ ಎಂಬುದನ್ನರಿತು, ಆತನು ಅಶ್ವರ್ಯದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದನು. ಇನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೋರಿಕೆ ಈಡೇರಿದಂತೆಯೇ ಎಂದು ನೆನೆದು ಉಬ್ಬಿಹೋದನು.

ನಂತರ ಸದಯಸೇನನೂ ರತ್ನಮಾಲೆಯೂ ಕಲಿತು ಆ ಭವನದೊಳಗೆ ತಿರುಗಾಡಿದಾಗ, ಶಾಸ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಿದ ರತ್ನಮಾಲೆಯ ಪರಿವಾರವೂ ಅವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಿಜ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಲ್ಲಿಗೂ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವಳು ಸುಂದರ ಸುಕುಮಾರನಾದ ಸದಯಸೇನನನ್ನು ಒಲಿದಿರುವಳೆಂದೂ, ಅವನೇ ಈ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಕಾರಣನೆಂದೂ ತಿಳಿದು, ಎಲ್ಲರೂ ನಾಲ್ಕುಸುತ್ತೂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಈಡಿಲ್ಲದ ಜೋಡಿಗಳಾದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ನೇರಾಗಿ ಸದಯಸೇನನ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರತ್ನಮಾಲೆಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮುಂದೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂದಚಿಹ್ನೆಗಳು ಮುಂಗಿದಂತೆ ಕಂಡುವು.

ರತ್ನಮಾಲೆಯಂತಹ ಸುಂದರಿ ಮೂರುಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದೀತೆಂದು ರಾಜ ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳದಾದ. ತನ್ನ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಸುಂದರಿಯರನ್ನು, ಆಯಾ ಮಗಂದಿರಿಗೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸದಯಸೇನನಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಸುಗುಣಖನಿಯಾದ ರತ್ನಮಾಲೆ ಆ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸರಿ ಮೂರುಭಾಗ ಮಾಡಿ ಮೂವರಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ರಾಜನೂ, ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸೈ ಸೈ ಎಂದರು. ಹಾಗೇ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಬೆಳಗಿಸುವಾತನು ಯಾರನ್ನು?

ಬಾನೊಳು ಸೂರ್ಯನ ಚಂದಿರಮಾನನ
ಬೆಳಗಿಸುವಾತನು ಯಾರನ್ನು?
ಇರುಳಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲವ
ನಗಿಸುವ ನಾವನು ಹೇಳಮ್ಮ?

“ಚಿವಾಚಿವಾ” ಗುಟ್ಟು ವ ಅಳಿಲಿನ ಬೆನ್ನಿಗೆ
ಗೆರೆಗಳ ನೆಳೆದವನಾರಮ್ಮ?
ಪಾರುವ ಗುಟ್ಟು ಕಡ್ಡಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ
ಹಚ್ಚಿದ ನಾವನು ಹೇಳಮ್ಮ?

ಉಲಿಯುವ ನಲಿಯುವ ಮಿಗ ಹಕ್ಕಿಗಳನು
ಪೋಷಿಸುವಾತನು ಯಾರನ್ನು?
ನಾಗದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸಮಿಯನು ತೀರುವ
ಮಹಿಮನದಾವನು ಹೇಳಮ್ಮ?

ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯ ಒಳಗಡೆ ರುಚಿಕರ
ನೀರನು ತುಂಬಿದನಾರಮ್ಮ?
ಅರಳಿದ ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿಗೆ ಪರಿಮಳ
ಪೂಸಿದನಾವನು ಹೇಳಮ್ಮ?

ಕುಡಿಯುವ ನವಿಲಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ಗರಿಗಳ
ಮೆಚ್ಚು ನಿತ್ಯವನಾರಮ್ಮ?
ಹಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆ ಗುನ್ನತ ಕಂಠವ
ನಿತ್ಯವನಾವನು ಹೇಳಮ್ಮ?

ಗಡೆಮರ ಹೊಲ ಬನವೆಲ್ಲಕು ಪಚ್ಚೆಯ
ಮಿರುಗನು ಕೊಟ್ಟವನಾರಮ್ಮ?
ಗಿರಿ ವನ ಕೆರೆ ತೊರೆ ಸಾಗರ ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಶಿಲ್ಪಿಯದಾವನು ಹೇಳಮ್ಮ?

ಪ.—ಸೀತಾರಾಮಭಟ್ಟ, ಮೂಡುಬಿದಿರೆ

‘ಉತ್ತರಹೇಳು’ ಉತ್ತರ

1. ಗ್ರೀಲಾಂಡು. 2. ಸಿಂಧು. 3. ರಷ್ಯಾ.
4. ಚೈನಾ. 5. ಮೋರ್ಸಾ. 6. ಹರಿಹರ.

ಫೋಟೋ ತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಜೂಲೈ, ಫೋಟೋಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಜೂಲೈ ತಿಂಗಳ ಚಂದಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ
ಮವ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದ ತೀರ್ಪಿಕೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ತೀರ್ಪಿಕೆ
ಗಳಿಗೆ ಒಹುಮಾನವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ತೀರ್ಪಿಕೆ:

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ :

ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಾ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ :

ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ

ಕಳಿಸಿದವರು :

ಬಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಂದ್ರ

ಶೇಷಾದ್ರಿಪುರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು 3.

ಒಹುಮಾನವಾದ ಈ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳನ್ನು, ಕಳು
ಹಿಸಿದವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ, ಜೂಲೈ
ಚಂದಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಹುಮಾ
ನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/-ನ್ನು ಜೂಲೈ
ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

★

ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು
ನಿವರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಕ್ರದ ಪ್ರತಿದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಮುಖ್ಯ ಸೂಚನೆ :

ನೀವು ಕಳುಹಿಸುವ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಚೆಯ
ಪ್ರತಿವ ಕೂಡನಿನಲ್ಲೇ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು.
ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕವನದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬುಕ್ ಫೋಲ್ಡ್
ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿ. ಪತ್ರವೇನೂ ಇಡಬೇಡಿ.

1953 ಆಗಸ್ಟ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

★ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬೇಕು. ಮುದ್ದಾದ ಒಂದು ಮಾತಾಗಲೀ, ಎರಡು ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಾಗಲೀ ಇರಬಹುದು. ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾತಾಗಿರಬೇಕು.

★ ಜೂನ್ 10ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಸೇರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗದು.

★ ನಮಗೆ ಬಂದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆ (ಅಂದರೆ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಿ) ರೂ. 10/- ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

★ ಕೆಳಗಿನ ಕೂಪನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತುಂಬಿಸಿ, ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು: ಚಂದಮಾಮು ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

★ ಚಂದಮಾಮು ಕೂಪನ್ ಹೊರತು ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಕಳಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಖಂಡಿತ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

→ ಚಂದಮಾಮು ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಕೂಪನ್ ←

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ

ಶೀರ್ಷಿಕೆ..... ಶೀರ್ಷಿಕೆ.....

ಕಳಿಸಿದವರ ಹೆಸರು.....

ಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸ.....

August '53

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ದಿಗ್ಗಜಕರು
ಕೆ.ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್
B.A.

ನಿರ್ಮಾಣ ಪಕ್ಕಡು...ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ...ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಬಾನಿಗೆ ನಾವು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಮಿಸ. ವದ್ವಾವತಿ ಕಾರಂತ್, ದ. ಕ.

